

مقابله با قاچاق بین‌المللی انسان در زنان و کودکان

برای بهره‌کشی جنسی تجاری در قرن بیست و یکم

(تاریخ دریافت ۱۴۰۳/۰۷/۱۷، تاریخ تصویب ۱۴۰۳/۱۲/۲۶)

یونس امامی زاده^۱

چکیده

مشکلات درون‌گفتمان در حال تحول قاچاق به‌خصوص در رابطه با دو موضوع کلیدی نگران‌کننده است: عدم قطعیت تعریفی قابل توجه در مورد جرم. و فقدان قابل توجه داده‌های کمی و کیفی در مورد شیوه‌های واقعی قاچاق. این مشکلات صرفاً زمینه‌های اختلاف فکری نیستند. در عوض، انسجام و ارزش پتانسیل پیشگیرانه و تنبیهی سیاست‌های مبارزه با قاچاق را تهدید می‌کنند. این مسائل مستقیماً با روشی که درک کنونی قاچاق از تاریخ سازوکارهای حقوقی بین‌المللی برای پرداختن به چهار نوع آسیب تکامل یافته است، مرتبط است: برده‌داری و بعداً سایر اشکال برده‌داری و بردگی. فحشا (به‌ویژه "بردگی سفید")؛ تخلقات کار؛ و جرائم سازمان‌یافته هر یک از این انواع رنجه‌ای انسانی از طریق کمپین‌های عمومی و با استفاده از ابزارها و سازوکارهای قانونی برای جلوگیری از وقوع آنها و مجازات مسئولین ارتکاب این اعمال مفهوم‌سازی و رفع شده است. از منظر حقوقی، این معاهدات اغلب دارای نقص‌های کلیدی مانند تعاریف بیش‌ازحد خاص از جرائم تحت پوشش و مکانیسم‌های اجرایی بسیار ناکافی هستند. برای مثال، اکثر معاهدات بین‌المللی مرتبط، قربانیان قاچاق انسان را قادر نمی‌سازند تا علیه سوءاستفاده‌کنندگان خود ادعایی داشته باشند. درحالی‌که برخی ابزارهای نسبتاً کافی برای پیگرد قانونی شبکه‌های پیچیده ساختاریافته درگیر در قاچاق را ارائه می‌دهند، معاهدات موجود عموماً ناکافی هستند.

^۱ کارشناس ارشد حقوق بین‌الملل دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه | Younes.emami۱۴۰۳@gmail.com

با این وجود، علاقه به این موضوعات در سال‌های اخیر به‌طور قابل توجهی افزایش یافته است. در یک جمع‌بندی می‌توان گفت تهیه و تصویب اسناد بین‌المللی و منطقه‌ای و پذیرش آنها در سطح بین‌المللی از یک سو و تلاش دولت‌ها در جهت اجرای تعهدات ناشی از الحاق به اسناد و ورود اصول و مواد پذیرفته‌شده به قوانین داخلی از سوی دیگر و جرم‌انگاری اعمال همراه با قاچاق انسان توسط یک مرجع قضایی بین‌المللی بیانگر جهانی‌شدن مبارزه با قاچاق انسان است. متأسفانه برخلاف وجود همکاری‌های بین‌المللی و اقدامات دولت‌ها در سطح ملی، قاچاق انسان رشد فزاینده، سود سرشار و متقاضیان بسیار دارد و همچنان موجب نگرانی جامعه بین‌المللی است. بر اساس اطلاعات به‌دست‌آمده در این مطالعه، دلایل قانع‌کننده‌ای مبنی بر افزایش میزان مهاجرت‌های بین‌المللی و همچنین قاچاق انسان وجود دارد. فشار اقتصادی پایدار در کشورهای فقیر و در حال توسعه، فقدان فرصت‌های آموزشی و شغلی، گردشگری، جنگ، نیاز کشورهای صنعتی، تبلیغات پرجاذبه دلالان قاچاق انسان، وجود فاحشه‌خانه‌ها در بسیاری از کشورها، تورم جمعیت، کشمکش‌های داخلی، ضعف در کنترل مرزها، عدم جرم‌انگاری، تبعیض جنسیتی، سهولت در جعل هویت، فساد نهادهای نظارتی و مرتبط با قاچاق انسان، خشونت‌های خانوادگی و رشد گروه‌های تروریستی دیگر عوامل دخیل در معضل قاچاق انسان، حاکی از آن است که تعداد قابل توجهی از افراد با انگیزه کسب منافع مالی و یافتن زندگی در دام مافیای قاچاقچیان انسان گرفتار می‌شوند.

واژگان کلیدی: قاچاق زنان، قاچاق کودکان، جرائم سازمان‌یافته، بهره‌کشی جنسی تجاری

مقدمه

قاچاق انسان یک موضوع پیچیده و عمیقاً نگران کننده است که هم بر ماهیت جهانی شدن و هم بر تحول گفتمان و عملکرد حقوق بشر منعکس می شود. در چند سال گذشته و با فراوانی و شدت فزاینده، جامعه بین الملل و به ویژه سازمان های غیردولتی و دولت ها به طور فزاینده ای نگران این پدیده شده اند، و اغلب استدلال می کنند که قاچاق انسان چنان در حال گسترش است که به یکی از مبرم ترین پدیده های جهان تبدیل شده است. [۱] در مرکز این نگرانی فزاینده ادعای اخلاقی عمیق افرادی است که مجبور به تن فروشی یا مجبور به کار در شرایط سخت، خطرناک و حتی برده مانند به عنوان کارگر جنسی، خدمتکار خانگی کارگران مزرعه یا کارگران صنعتی می شوند.

در حالی که رنجی که گفتمان اخلاقی، حقوقی و حمایتی در مورد قاچاق انسان نامیده می شود، واقعی است، نگرانی روزافزون جهانی در مورد این موضوع تعدادی تناقضات و عدم قطعیت های جدی را به همراه دارد. برخی از تنش های اساسی در بحث واقعی هستند و ناشی از فقدان دانش اولیه در مورد حجم، ماهیت، ساختار و تأثیر واقعی قاچاق هستند. [۲] در حالیکه برخی دیگر مفهومی هستند، به باورهای اخلاقی یا دیگر، و به اهداف و راهبردهای سیاست اجتماعی وابسته هستند. بسیاری از این عدم قطعیت ناشی از این واقعیت است که بحث نسبتاً جدید است و در فرآیند به دست آوردن یک تعریف روشن است. در نتیجه، رژیم حقوقی بین المللی و مکانیسم های اجرایی داخلی نشان از عدم تمرکز دارد و بسته به ارزیابی فرد از این پدیده، شکاف هایی در طرح کلی حقوقی وجود دارد.

اصل جهان شمول حقوق و آزادی های بنیادین، نشأت گرفته از کرامت ذاتی انسان است و برده داری در اشکال کهن و مدرن، آن را نقض می کند. صورت مدرن این پدیده با نام "قاچاق انسان"، در اخیر رشدی فزاینده یافته و کشورهای بی شماری را به عنوان کشورهای مبدأ، واسطه و مقصد در معرض آسیب قرار داده است. جهانی شدن، یکی از عوامل تأثیرگذار بر افزایش قاچاق انسان می باشد و مقابله ی کارآمد با این پدیده نیازمند تلاش و همکاری

جهانی است.

قاچاقچیان، زنان، کودکان و یا خانواده‌های آنها را با وعده‌ی زندگی بهتر، کار و درآمد سرشار می‌فریبند. هنوز بسیاری از زنان و دختران در کشورهایی مانند هند، پاکستان، بنگلادش و نپال، عراق، سوریه، افغانستان و... در فقر به سر می‌برند و از فرصت‌های برابر تحصیلی و اشتغال بهره‌مند نمی‌شوند. بنا به بررسی‌های صورت گرفته کشورهای بلژیک، آلمان، یونان، ایتالیا، بوسنی و هرزگوین، جمهوری چک، دانمارک، فرانسه، کوزوو، هلند، اسپانیا، سوئیس و بریتانیا عمده‌ترین مقاصد قاچاقچیان انسان در سال ۲۰۰۶ بوده‌اند. [۳]

هدف این مقاله سه قسم است: اول، ترسیم مشکلات مفهومی کلیدی کنونی با درک قاچاق انسان، به‌ویژه عدم قطعیت تعریفی و فقدان داده‌های دقیق در مورد این پدیده. دوم، پیوند دادن این موضوعات با بررسی دقیق تحولات قانونی قاچاق به‌عنوان مقید به سازوکارهایی است که برده‌داری، فحشا، تخلفات کار، و جرائم سازمان‌یافته را موردتوجه قرار می‌دهد. و سوم، استفاده از این تحلیل به‌عنوان پایه‌ای برای مجموعه‌ای از توصیه‌ها برای تحقیق و توسعه سیاست جهانی برای کمک به جامعه بین‌المللی در پیشگیری و مجازات قاچاق، جنایتی که عناصر نگران‌کننده دنیای در حال تغییر ما را آشکار می‌کند.

در این مقاله قصد داریم به تعریف مفاهیم قاچاق انسان و مهاجران غیرقانونی بپردازیم و همچنین درباره تمهیدات بین‌المللی و ملی در این حوزه صحبت کنیم. در ادامه، سازوکارهای بین‌المللی جهت مبارزه با قاچاق انسان، به‌ویژه قاچاق زنان و کودکان برای بهره‌کشی جنسی تجاری در قرن بیست و یکم، و چالش‌ها و بحران‌هایی که مواجهه با این پدیده ایجاد می‌کند، مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

مبحث اول: کلیات

گفتار اول: قاچاق بین‌المللی

در یک مفهوم کلی، منظور از قاچاق بین‌المللی، جابجایی غیرقانونی و مخفیانه افراد در سراسر مرزهای ملی است، خواه اجباری یا توافقی، و صرف‌نظر از سن جنسیت یا دلیل

حرکت فرامرزی. بااین حال، اصطلاح «قاچاق» توسط طرف‌های ذینفع مختلف، (اعم از دولت‌ها، سازمان‌های بین‌المللی یا سازمان‌های غیردولتی) برای اشاره به انواع شیوه‌های متمایز استفاده می‌شود، به نحوی که اغلب درک گیج‌کننده و حتی متناقضی از موضوع ایجاد می‌کند. [۴] حرکت فرامرزی غیرقانونی می‌تواند یک اقدام انفرادی یا شرکتی باشد که توسط گروهی ایجاد شده است که به منظور سود در آن فعالیت شرکت می‌کند، اما فعالیت‌های آن ممکن است محدود به این فعالیت غیرقانونی باشد یا نباشد. افرادی که به‌طور غیرقانونی از مرزهای ملی جابجا می‌شوند، ممکن است برای ارائه این سرویس گذرگاهی به دنبال خدمات دیگران بوده باشند، یا ممکن است به بهانه‌های واهی تشویق شده باشند که به‌طور غیرقانونی از مرزهای ملی جابجا شوند، یا ممکن است مجبور به چنین موقعیتی شده باشند. خواه چنین شخصی رضایت دهد، اغوا یا مجبور شود، ممکن است برای استثمار کاری یا برای استثمار جنسی تجاری باشد. چنین استثماری ممکن است قبل از حرکت غیرقانونی فرد در سراسر مرزهای ملی یا پس از آن به هر دلیلی باشد.

بدون تمایز بین طیف گسترده‌ای از عوامل دخیل در این عمل، دولت‌ها در دو دهه گذشته در پاسخ به مجموعه‌ای از مسائل مختلف از جمله: مهاجرت بین‌المللی نیروی کار، قربانی شدن زنان و کودکان، تأثیر درگیری‌ها، نگرانی قابل توجهی را در مورد قاچاق جمعیت‌های آسیب‌پذیر و مسائل مربوط به پناهندگان ایجاد کرده‌اند. قاچاق در تعدادی از زمینه‌های بین‌المللی معتبر مانند مجمع عمومی سازمان ملل، کنفرانس جهانی حقوق بشر در وین در سال ۱۹۹۳، و کنفرانس جهانی زنان در پکن در سال ۱۹۹۵ مورد بحث و بررسی قرار گرفت. [۵] در پاسخ به نگرانی‌های مطرح شده در مورد مشکل قاچاق انسان، سازمان ملل پروتکل سازمان ملل متحد را برای جلوگیری، سرکوب و مجازات قاچاق انسان، به‌ویژه زنان و کودکان در سال ۲۰۰۰ تصویب کرد. [۶] پروتکل سازمان ملل متحد برای پیشگیری، سرکوب و مجازات... پروتکل سازمان ملل به ابزار بین‌المللی اولیه برای تعریف قاچاق انسان و فراهم کردن پایه و اساس سیاست‌های هماهنگ جهانی ضد قاچاق تبدیل شده است [۷]

با این حال، حتی باوجود پروتکل سازمان ملل متحد، تقسیم‌بندی‌های معناداری در روشی که قاچاق انسان از طریق آن مطالعه، تحلیل، تصور و درنهایت درک می‌شود، ادامه دارد. قاچاق همچنان برای افراد مختلف معانی متفاوتی دارد، زیرا دولت‌ها، سازمان‌های بین‌المللی غیردولتی، سازمان‌های غیردولتی و دیگران، اطلاعاتی را در مورد این عمل تولید و منتشر می‌کنند که نشان‌دهنده درک آنها از این واژه است. [۸] علیرغم اجماع در این مورد، این باعث ایجاد و تشویق سوءتفاهم در مورد ماهیت مشکل، روشی که در آن قاچاق انسان انجام می‌شود، و بهترین ابزار برای توسعه جدی مبارزه با قاچاق است. درحالی‌که تعدادی از ابهامات کلیدی در مورد قاچاق وجود دارد، چهار موضوع کلیدی وجود دارد که شایسته توجه ویژه است، ازجمله: عدم وضوح در مورد رابطه بین قاچاق و قاچاق تفاوت قابل‌توجهی در مورد میزان حمل‌ونقل افراد از مرزهای بین‌المللی و معنای اجبار.

ایجاد یک پاسخ جهانی معنادار به قاچاق مستلزم درک روشنی از معنای عملیاتی جرم و همچنین تعهد جدی به مستندسازی کیفی و کمی عمل واقعی آن است. در حال حاضر، ابهام و تقسیم‌بندی در مورد تعریف این واژه و همچنین کمبود جدی اطلاعات دقیق در مورد شیوع، ساختار و تأثیر اجتماعی قاچاق وجود دارد. پروتکل سازمان ملل متحد، سند اولیه بین‌المللی در مورد این موضوع، قاچاق انسان را به شرح زیر تعریف می‌کند: ... استخدام، حمل‌ونقل، انتقال، پناه دادن یا دریافت افراد، از طریق تهدید یا استفاده از زور یا سایر اشکال اجبار، آدم‌ربایی، کلاهبرداری، فریب، سوءاستفاده از قدرت یا موقعیت آسیب‌پذیر یا از دادن یا دریافت پول یا مزایا برای دستیابی به رضایت شخصی که بر شخص دیگری به‌منظور استثمار کنترل دارد. استثمار حداقل شامل بهره‌برداری از فحشا اشخاص یا سایر اشکال استثمار جنسی، کار یا خدمات اجباری، برده‌داری یا اعمالی مشابه بردگی، یا برداشتن اعضای بدن خواهد بود. [۹]

تعریف پروتکل درک وسیعی از قاچاق را تشویق می‌کند که شامل سه عنصر کلیدی است: اول، مجموعه‌ای از فعالیت‌های متمایز درگیر در جابجایی افراد؛ دوم، شرح مکانیسم‌هایی که

شامل اجبار و/یا سوءاستفاده از قدرت می‌شود. و سوم، استفاده از عامل اول و دوم به‌منظور «استثمار». این فعالیت‌ها متنوع هستند: "استخدام، حمل‌ونقل، انتقال، پناه دادن یا دریافت افراد" تا به بازیگران متمایز در یک سیستم پیچیده اجازه دهند تا به‌عنوان بخشی از مشکل درک شوند و در نتیجه از طریق هر دو روش تنبیهی و تنبیهی موردتوجه قرار گیرند. سیاست‌های پیشگیرانه مکانیسم‌های اجبار و/یا سوءاستفاده از قدرت "تهدید یا استفاده از زور یا سایر اشکال اجبار، آدم‌ربایی، کلاهبرداری، فریب، سوءاستفاده از قدرت یا موقعیت آسیب‌پذیر یا دادن یا گرفتن پرداخت‌ها یا مزایا برای دستیابی به رضایت شخصی که بر شخص دیگری کنترل دارد." به‌طور مشابه کلی هستند و مجموعه‌ای از ابزارها را شامل می‌شوند که به‌وسیله آن افراد از انتخاب آزاد و اراده آزاد محروم می‌شوند. موضوع استثمار نیز به همین شکل گسترده است با این درک که باید حداقل برخی از اقدامات موردتوجه بین‌المللی را شامل شود «استثمار از روسپیگری دیگران یا سایر اشکال استثمار جنسی، کار یا خدمات اجباری، برده‌داری یا شیوه‌های مشابه برده‌داری، بندگی یا برداشتن اعضاء» [۱۰] تعریف موجود در پروتکل، اگر ضروری نباشد، مفید است، به‌ویژه در زمینه جهانی که علاقه فزاینده به موضوع دارد. [۹] تعریف ایالات‌متحده دقیقاً از تعریف پروتکل پیروی می‌کند. اگر جامعه بین‌المللی می‌خواهد سیاست‌های موفق ضد قاچاق را ایجاد کند، ضروری است که جهان بر سر زبان فنی برای پرداختن به این مشکل پراکنده و پیچیده توافق کند و درعین حال مسئولیت‌های حقوقی روشنی را نیز از سوی دولت‌ها تعریف کند. با این وجود، تعریف ارائه‌شده در پروتکل از نظر دسترسی، ساختار و پتانسیل تفسیری بسیار گسترده است. درواقع، تقریباً تمام جنبه‌های سه عنصر کلیدی ذکرشده در بالا قابل تفسیر هستند، جایی که تفاوت در درک تعریف این اصطلاح، پیامدهای عمیقی برای درک قاچاق انسان و توسعه سیاست‌های ضد قاچاق دارد.

الف - قاچاق انسان

در سرتاسر جهان، افراد به دلایل مختلف بدون مجوز قانونی مناسب از مرزهای بین‌المللی

عبور می‌کنند. برخی از خشونت‌های سیاسی، درگیری‌های قومی، قحطی یا بلایای طبیعی فرار می‌کنند. برخی دیگر در نتیجه بحران‌های اقتصادی یا در جستجوی فرصت‌های بهتر خانه‌های خود را ترک می‌کنند. طبق گزارش سازمان ملل متحد، در حال حاضر تقریباً ۱۹۱ میلیون نفر در کشوری متفاوت از محل تولد خود زندگی می‌کنند و از هر ده نفری که در مناطق توسعه‌یافته‌تر زندگی می‌کنند، یک نفر مهاجر است (به‌طور کلی، جابجایی مهاجران بدون مدرک از کشورهای کمتر توسعه‌یافته به کشورهای توسعه‌یافته‌تر). [۱۱] تعداد مهاجران در دو دهه گذشته بیش از دو برابر شده است. [۱۲] پول ارسالی از مهاجران به کشورهای محل تولدشان یکی از مهم‌ترین منابع درآمد مردمی است که در کشورهای فقیرتر زندگی می‌کنند. بانک جهانی بیش از ۳۳۸ میلیارد دلار حواله کارگران از کشورهای توسعه‌یافته به کشورهای در حال توسعه را در سال ۲۰۰۸ ثبت کرده است. علیرغم افزایش بسیار زیاد حواله‌ها، آن‌ها می‌توانند تحت تأثیر رویدادهای جاری، مانند بحران اقتصادی جهانی قرار گیرند. [۱۳] درحالی‌که دلایل زیادی وجود دارد که افراد از کشوری به کشور دیگر نقل مکان می‌کنند، جایی که بدون مدارک قانونی مناسب این کار را انجام می‌دهند، آن‌ها اغلب از انواع واسطه‌ها استفاده می‌کنند که معمولاً به آنها قاچاقچی می‌گویند. هیچ‌کس دقیقاً نمی‌داند که چه تعداد قاچاقچی در جهان وجود دارد، اما واضح است که فرآیند انتقال از مرزهای بین‌المللی توسط قاچاقچیان اغلب شامل شرایطی است که با تعریف پروتکل سازمان ملل از قاچاق انسان مطابقت دارد. به این معنا که تقریباً از هر منطقه از جهان گزارش‌های معتبری از اقداماتی مانند «استخدام، حمل‌ونقل، انتقال، پناه دادن یا دریافت افراد» به شیوه‌ای قهری یا توهین‌آمیز به‌منظور انواع مختلف استثمار وجود دارد. [۱۴]

بااین حال، اینکه آیا قاچاق به‌منزله قاچاق انسان است یا خیر، یک سؤال پیچیده است، به‌ویژه در مورد مسئله اجبار و استثمار. قاچاق یک فعالیت غیرقانونی است، و بنابراین، حتی درجایی که به‌طور معمول انجام می‌شود، در یک قلمرو سایه و خارج از کنترل دولت و

حفاظت بالقوه‌ای که توسط عوامل و نهادهای دولتی ارائه می‌شود، صورت می‌گیرد. واضح است که قاچاق در کنار زنجیره‌ای وجود دارد که شامل تنوع گسترده‌ای از اجبار و استثمار است.

در کمترین شکل دردرساز آن، قاچاق یک معامله تجاری است که نشان‌دهنده یک جنایت کلاسیک بدون قربانی است. یعنی افرادی که به دنبال عبور از مرز بدون مجوز هستند، در ازای کمک برای انجام این سفر، پول مبادله می‌کنند. قاچاقچیان امرارمعاش می‌کنند (یا مزایای دیگری دریافت می‌کنند) و مشتریان آنها به هر آنچه در آن‌سوی مرز می‌خواهند دسترسی پیدا می‌کنند، خواه فرار از مشکل در خانه، اتحاد خانواده، یا ورود به بازار کار بهبودیافته باشد. این موارد را نمی‌توان به‌طور جدی مصداق قاچاق انسان دانست.

درنهایت، قاچاق هم بسیار قهری و هم عمیقاً استثمارگر است. در برخی موارد، افراد در هر مرحله از عبور از مرز مورد آزار قرار می‌گیرند. آن‌ها ممکن است مورد تجاوز جنسی قرار گیرند، به‌شدت مورد ضرب و شتم قرار گیرند، شکنجه شوند و در معرض خشونت سیستماتیک قرار گیرند. هدف از بدترین موقعیت‌ها گاهی شامل یک هدف بسیار استثمارگرانه است، مانند تحویل مهاجران غیرقانونی به شرایط بندگی. بدیهی است که در این موارد قاچاق، قاچاق انسان است.

بالین‌حال، طیف وسیعی از موقعیت‌های قاچاق که درجایی بین این دو افراط قرار می‌گیرند چیست؟ این موارد چگونه باید ارزیابی شوند؟ به‌عنوان مثال، آیا اگر قاچاقچی پس از شروع فرآیند، یا قبل از تحویل مشتری به مقصد، دو برابر هزینه قاچاق را مطالبه کند، آیا برای گنجاندن در تعریف کافی به فریبکاری دست‌زده است؟ اگر در مقطعی قاچاقچی مشتری را تهدید به ترک مشتری به‌منظور افزایش پرداخت یا هدف دلخواه دیگر کند، آیا فرآیند قاچاق از توافقی به اجباری تغییر خواهد کرد؟ اگر مشتری به درخواست یکی از اعضای خانواده (پدر، مادر، شوهر و ...) بدون رضایت شخص منتقل‌شده قاچاق شده باشد چه؟ چه چیزی فرد منتقل‌شده صغیر بوده و نمی‌تواند رضایت قانونی بدهد؟ با توجه به ماهیت

نامشخص و مخفی بسیاری از عملیات‌های قاچاق، از موانع زبانی، تفاوت‌های فرهنگی و تفاوت‌های گسترده در برداشته‌ها، بسیاری از تعاملات قاچاق با درجاتی از تهدید، اجبار، استفاده از مقداری زور، تقلب، فریب و فریب همراه است.

در مورد موضوع استثمار، این سؤال پیچیده‌تر می‌شود. با توجه به اینکه اکثر مهاجران برای کار از کشورهای درحال توسعه به کشورهای توسعه‌یافته سفر می‌کنند و بسیاری از آنها به‌صورت غیرقانونی کار می‌کنند، مسئله استثمار بسیار قابل تفسیر است. بسیاری از قاچاقچیان مهاجران را مستقیماً به کارفرمایان یا پیمانکاران و پیمانکاران فرعی از انواع مختلف تحویل می‌دهند و کارگران را با مشاغل مرتبط می‌کنند. ماهیت توهین‌آمیز شغل یافت شده توسط مهاجران غیرقانونی به‌طور گسترده‌ای متفاوت است. برخی از آنها اغلب از طریق طرح‌های مربوط به خانواده بدهی، در شرایط بردگی نگهداری می‌شوند. افراد بی‌شماری کمتر از دستمزدهای بازار، در معرض طیف وسیعی از شرایط خطرناک، محرومیت از مزایای قانونی انواع مختلف (تأمین اجتماعی، مراقبت‌های بهداشتی، بیمه، بازنشستگی و غیره) هستند. بااین‌حال، تحقیقات میدانی گسترده و آمارهای بین‌المللی به‌وضوح دو روند قدرتمند را نشان می‌دهند: اول، این که این کارگران مقدار زیادی پول را برای خانواده‌های خود به خانه می‌فرستند (و اغلب اقتصادهای محلی را هدایت می‌کنند). و دوم اینکه به نظر می‌رسد این جریان در حال افزایش است، حتی درجایی که شرایط کار در کشورهای مقصد بهبود نمی‌یابد و گاه بدتر می‌شود. یا اکثر اقدامات داخلی، مهاجران غیرقانونی مورد استثمار اقتصادی قرار می‌گیرند. درواقع، آن‌ها اغلب دقیقاً به این دلیل استخدام می‌شوند که شرایط قانونی کار (اعم از حداقل دستمزد یا پوشش بیمه پایه) را طلب نمی‌کنند و به همین دلیل عمدتاً به دلیل آسیب‌پذیری استخدام می‌شوند. نکته مهم در اینجا این است که از آنجایی که مهاجرت بین‌المللی به‌طور فزاینده‌ای به یکی از مهم‌ترین روندهای جهانی قرن ۲۱ تبدیل می‌شود و با افزایش شیوع قاچاق، موضوع چگونگی پیوند این روند با موضوع قاچاق انسان نیاز به توضیح بیشتری دارد.

ب- فحشا و بهره‌کشی جنسی

صنعت سکس تجاری، البته، یک پدیده بسیار قدیمی است. باین حال، در سال‌های اخیر، علاقه به آسیب‌ها و رنج‌های ویژه مربوط به حمل‌ونقل زنان و کودکان به‌منظور بهره‌کشی جنسی افزایش یافته است. ماهیت مشکل، تا حدی به دلیل درک بسیار متفاوت از تجارت جنسی تجاری، از لحاظ اخلاقی و حقوقی، پیچیده است. بخش قابل توجهی از گفتمان بین‌المللی در مورد قاچاق انسان بر موضوع استثمار جنسی متمرکز است، به‌طوری‌که در برخی مواقع موضوع قاچاق جنسی به کانون سیاست‌های مبارزه با قاچاق انسان تبدیل می‌شود. [۱۵] درحالی‌که تنها تعداد محدودی از افرادی که با یا بدون مجوز قانونی در سراسر مرزهای بین‌المللی حرکت می‌کنند شواهد فراوانی وجود دارد که نشان می‌دهد افرادی که در معرض استثمار جنسی قرار می‌گیرند آسیب‌های فوق‌العاده‌ای را متحمل می‌شوند که پاسخ داخلی و بین‌المللی را می‌طلبد.

این موضوع که آیا همه‌کاره‌ای جنسی تجاری که شامل جابجایی زنان در آن‌سوی مرزها می‌شود باید به‌عنوان قاچاق از بسیاری جهات پیچیده است یا خیر. همانند قاچاق، تجربیات افراد قاچاق شده نیز متفاوت است. توهین‌آمیزترین موارد هولناک هستند و شامل وحشیگری شدید و سیستماتیک می‌شوند. به‌طور مشابه، هر مورد استفاده از کودکان در تجارت جنسی به‌طور گسترده‌ای نفرت‌انگیز و غیرقانونی است.

برخی از فعالان استدلال می‌کنند که تمام فحشا آنقدر اساساً اجباری و استثمارگرانه است که حقایق خاص وضعیت نامربوط است. [۱۶] برخی شواهدی را ارائه می‌دهند که نشان می‌دهد، برخلاف قاچاق مهاجران کار غیرقانونی، اکثریت قریب به‌اتفاق موارد احتمالاً الزامات تعریفی اجبار و/را برآورده می‌کنند. یا سوءاستفاده و استثمار. به‌عنوان مثال، در ارتباط دادن روسپیگری با قاچاق انسان، دولت ایالات متحده در گزارش قاچاق انسان در سال ۲۰۰۸ به موارد زیر اشاره کرد:

یک مطالعه در سال ۲۰۰۶ نشان داد که ۷۶ درصد از ۲۰۷ زن قاچاق شده مصاحبه شده

توسط قاچاقچی، دلال محبت، خانم، صاحب فاحشه‌خانه و باشگاه، مشتریان یا دوست‌پسرشان مورد آزار و اذیت فیزیکی قرار گرفته‌اند. همین مطالعه نشان داد که ۹۰ درصد از قربانیان گزارش داده‌اند که از نظر فیزیکی مجبور شده‌اند یا برای انجام اعمال جنسی یا سایر اعمال جنسی تهدید شده‌اند و ۹۱ درصد از قربانیان تهدید به مرگ، ضرب و شتم، افزایش بدهی، آسیب رساندن به فرزند و خانواده خود یا قاچاق مجدد را گزارش کرده‌اند. [۱۷]

در جستجوی درک این موضع، مرور زبانی که در بحث‌های ضد قاچاق به کار می‌رود مفید است. برای مثال، اصطلاح مبهم «استثمار فحشا» اغلب به جای خود «فحشا» به کار می‌رود. ارجاع به مفهومی که در آن فرآیند یک «صنعت» است در کنار مفاهیمی استفاده می‌شود که ماهیت اساساً سوءاستفاده‌کننده این عمل را برجسته می‌کند. [۱۸] آنچه در این موضوع پیچیده است این است که در بسیاری از کشورهای جهان فحشا قانونی است. با کنار گذاشتن ماهیت بالقوه سوءاستفاده‌کننده و استثمارگر، تجارت خدمات جنسی در ازای پول، اغلب خلاف قانون نیست و در برخی موارد، باهدف حمایت از روسپی‌ها و مشتریان (در برابر بیماری و غیره) تنظیم می‌شود. به این ترتیب، خود این موضوع به شدت مورد مناقشه است و تصور امکان ایجاد یک درک توافق شده بین‌المللی در مورد چگونگی تعیین اینکه چه زمانی روسپیگری زنانه که از مرزها عبور کرده‌اند، قاچاق انسان است را دشوار می‌سازد. حتی در داخل دولت ایالات متحده نیز ناهماهنگی زیادی وجود دارد. وزارت امور خارجه ایالات متحده ادعا می‌کند که «تعداد کمی از فعالیت‌ها به اندازه روسپی‌گری برای مردم وحشیانه و آسیب‌رسان است» و همه تجارت جنسی تجاری را نادرست و سوءاستفاده می‌کند، درحالی که برخی از ایالت‌های داخل کشور روسپیگری را قانونی تعریف می‌کنند. [۱۹]

ج. عبور از مرزها

به زبان ساده، اصطلاح «قاچاق» و فعل «ترافیک کردن» نشان‌دهنده حرکت غیرقانونی برای منافع تجاری است که از نظر معنایی مشابه اصطلاح «قاچاق مواد مخدر» است. وقتی قاچاق

برای ارجاع به جابجایی افراد استفاده می‌شود، سیستمی را پیشنهاد می‌کند که انسان‌ها را به‌عنوان اشیایی تصور می‌کند که به شیوه‌ای مجرمانه برای کسب سود کنترل می‌شوند. به نظر می‌رسد که این اصطلاح به حرکت اشاره دارد، باین‌حال اغلب مشخص نیست که چه درجه‌ای از جابجایی لازم است تا یک مورد قاچاق اتفاق افتاده باشد. موضوع اصلی این سؤال این است که آیا قاچاق نیاز به جابجایی افراد در سراسر مرزهای بین‌المللی دارد؟ به‌طور کلی، بسیاری از سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی قاچاق را درگیر جابه‌جایی افراد در سراسر مرزهای بین‌المللی می‌دانند. باین‌حال، مشخص نیست که این‌یک عنصر قانونی قاچاق انسان است یا عبور از مرزها عنصر توصیفی مفیدی در نامگذاری آسیب قاچاق است.

با توجه به موضوع حقوقی، پروتکل سازمان ملل متحد را ملزم نمی‌کند که فردی که از مرزهای بین‌المللی منتقل شده است به‌عنوان قربانی قاچاق تلقی شود. همانطور که در بالا ذکر شد، پروتکل جرم قاچاق را شامل مجموعه‌ای از اقدامات، از جمله «استخدام، انتقال، انتقال، پناه دادن یا دریافت افراد» توصیف می‌کند. [۲۰] این اقدامات حاکی از یک فرآیند پیچیده و چندمرحله‌ای از حرکت است، اما ماهیت یا میزان حرکت موردنیاز برای وقوع قاچاق را مشخص نمی‌کند.

به‌طور مشابه، کنوانسیون ۱۹۴۹ در مورد سرکوب قاچاق انسان و بهره‌برداری از روسپیگری دیگران، حمل‌ونقل از طریق مرزها را به‌عنوان بخشی از جرم الزامی نمی‌کند. کنوانسیون ۱۹۴۹ اقدامات شخصی را که «تصرف، اغوا یا هدایت می‌کند» و «استثمار فحشا شخص دیگری» را ممنوع می‌کند. [۲۱] و حرکتی را توصیف می‌کند که می‌تواند بدون حرکت فیزیکی اما با آموزش شفاهی رخ دهد، شواهد دیگری مبنی بر اینکه جرم نیازی به انتقال افراد به آن‌سوی مرزها ندارد.

علاوه بر این، کنوانسیون رفع همه‌اشکال تبعیض علیه زنان (CEDAW) قاچاق را محکوم کرده و خواستار ممنوعیت آن شده است، باین‌حال پیشنهاد نمی‌کند که این جرم نیازمند جابجایی فرامرزی باشد. هنگامی که بر تعریف قاچاق تمرکز می‌شود، سازمان ملل،

سازمان‌های غیردولتی و اکثر نهادهای دولتی این تصور را رد می‌کنند که عبور از مرزها برای وجود قاچاق ضروری است. با این حال، برخی اظهار کرده‌اند که ممکن است نوعی حرکت برای ایجاد یک گذرگاه مرزی «سازنده» یا «ماهوی» از یک مرز جغرافیایی یا سیاسی ضروری باشد. [۲۲]

در حالی که به نظر می‌رسد که معنای حقوقی شامل انتقال قربانیان از مرزهای بین‌المللی نمی‌شود، در مورد میزان جابجایی که برای جرم قاچاق لازم است، ابهام وجود دارد. معنای ساده قاچاق، مانند بسیاری از تفاسیر تعاریف قانونی موجود، حرکت را نشان می‌دهد. با این حال، تعریف ماهیت این جنبش همچنان پیچیده و از بسیاری جهات نامشخص است. تا حدی این به این دلیل است که جرم فرض می‌کند که مزایای ویژه‌ای برای مرتکبان در به دست آوردن کنترل بیشتر بر قربانی از طریق انتقال این شخص از یک مکان امن و کنترل نسبی (جایی که به زبان صحبت می‌کنند، با آداب و رسوم محلی آشنا هستند، وجود دارد. حداقل برخی از دوستان یا خانواده، و غیره) به محیطی که در آن منزوی هستند، توسط مقامات نادیده گرفته می‌شوند و در غیر این صورت مورد سوءاستفاده قرار می‌گیرند. علاوه بر این، ممکن است ارزش فرد قاچاق شده به جابجایی مرتبط باشد، به عنوان مثال، ارزش روسپی‌های «عجیب و غریب» برای برخی از عناصر تجارت جنسی یا سهولت نسبی تبعیض علیه خارجی‌ها یا اعضای یک گروه قومی اقلیت. بنابراین، تا حدودی، مسئله الزام حرکت به فرآیند ناتوان کردن قربانی و توانمندسازی قربانیان وابسته است. از منظر حقوقی و سیاسی، مبارزه با قاچاق نه تنها مستلزم درک این مفهوم است که حرکت فیزیکی یک الزام تعریفی است، بلکه همچنین به میزانی که این تعریف یک عامل ساختاری اساسی در تکثیر و تأثیر جرم را نشان می‌دهد، نیاز دارد.

د. اجبار

شاید بحث برانگیزترین جنبه قاچاق انسان شامل معنای اجبار و/یا سوءاستفاده از قدرت باشد. دومین عنصر تعریفی پروتکل سازمان ملل متحد مستلزم آن است که اقدامات مربوط

به جابجایی افراد انجام شود. از طریق تهدید یا استفاده از زور یا سایر اشکال اجبار، آدم ربایی، کلاهبرداری، فریب، سوءاستفاده از قدرت یا موقعیت آسیب‌پذیر یا دادن یا دریافت پول یا مزایا برای دستیابی به رضایت شخصی که بر شخص دیگری کنترل دارد. [۲۳]

بنابراین، درحالی که واضح است که قاچاق شامل نوعی اجبار، سوءاستفاده یا تهدید است، همیشه نمی‌توان به راحتی تعریف کرد که چه شرایطی اثبات اجبار را فراهم می‌کند و چه درجه‌ای از نابرابری قدرت بین یک قاچاقچی و یک قربانی برای تحقق این امر ضروری است. عنصر تعریف [۲۴] توجه داشته باشید که دولت ایالات متحده اجبار را به شرح زیر تعریف می‌کند:

■ در مورد کودکان، موضوع نسبتاً ساده است، زیرا به طور گسترده‌ای به رسمیت شناخته شده است که اجبار در اشتغال کودکان، به ویژه در صنعت سکس، ذاتی است. اگرچه حتی در حوزه صنایع غیر مرتبط با جنسیت، این موضوع قابل بحث است، زیرا در بسیاری از نقاط جهان کودکان بزرگتر مانند ۱۶ و ۱۷ سال کارگر هستند، علیرغم این واقعیت که بین‌المللی تعریف قانونی کودک هر فردی زیر ۱۸ سال است. [۲۵]

■ در مورد بزرگسالان، موضوع اجبار پیچیده است و اغلب این سؤال وجود دارد که آیا یک فرد شرایط حمل و نقل و کار در آن را پذیرفته است یا خیر. این‌ها مسائل جالبی هستند که تقریباً در هر مرحله از روند حرکت از مکانی به مکان دیگر تحت شرایطی که ممکن است با تعریف قاچاق انسان مطابقت داشته باشد، مطرح می‌شود. به عنوان مثال، افرادی که تحت اشکال پرداخت بدهی‌های مورد نیاز کار می‌کنند، مانند کارگرانی که بدهی‌های قاچاق را با نیروی کار پرداخت می‌کنند، ممکن است تحت شرایط اجباری کار کنند، اگرچه ممکن است عکس آن نیز صادق باشد. درواقع، در میان گروه خاصی از کارگران که تحت این وضعیت کار می‌کنند، ممکن است اختلافات گسترده‌ای در مورد مسئله اجبار و سوءاستفاده

وجود داشته باشد. برخی از کارگران ممکن است پرداخت بدهی را به‌عنوان وسیله‌ای معقول برای ورود به یک کشور خارجی بپذیرند. دیگران ممکن است آن را نقض حقوق خود بدانند. در حال حاضر هیچ آزمون پذیرفته‌شده بین‌المللی برای موضوع اجبار وجود ندارد و ممکن است بین نحوه بهترین تحلیل یک مورد خاص برای تعیین اینکه آیا رابطه شغلی اساساً اجباری است یا نه، اختلاف‌نظر قابل توجهی وجود دارد. این موضوع مخصوصاً زمانی پیچیده است که افراد موردنظر از شرایط بسیار آسیب‌پذیری می‌آیند و با میل و رغبت مقداری از آزادی را با چیزی که معتقدند فرصتی بهتر برای خود و خانواده‌شان است مبادله کرده‌اند. این موضوع به‌طور گسترده در رابطه با فحشا و صنعت سکس موردبحث قرار گرفته است. برخی از سازمان‌های غیردولتی، فعالان و انجمن‌های قربانیان این موضع را دارند که زنان تن‌فروشی هرگز نمی‌توانند به مشارکت در این فعالیت‌ها رضایت دهند و بنا به تعریف، تحت فشار قرار می‌گیرند. [۲۶] این گروه‌ها استدلال می‌کنند که فعالیت آنقدر نفرت‌انگیز است که هیچ فردی با آزادی انتخاب به این نوع کار رضایت نمی‌دهد. افراد و سازمان‌های دیگر بر این باورند که زنان می‌توانند به انتخاب خود کارمند جنسی باشند و در نتیجه با انتخاب خود قاچاق شوند. از این منظر، روسپی‌ها کارگرانی هستند با حقوق کارگری که باید از آنها حمایت شود. [۲۷] بحث بین موافقان و مخالفان به رسمیت شناختن رضایت در فحشا هم از لحاظ نظری و هم از لحاظ عملی پیچیده است. تا حدی این به این دلیل است که بحث تا حدودی بین یک درگیری فکری با بحث‌های فلسفی پیچیده درباره معنای انتخاب در رابطه با اجبار و همچنین توجه عملی‌تر به بهترین راه برای بهبود زندگی مردم با استفاده از قانون و سیاست اجتماعی تقسیم می‌شود.

از یک‌سو، فمینیست‌هایی هستند که استدلال می‌کنند که شرایط اجتماعی-اقتصادی، پرسش‌های مربوط به انتخاب آزاد را بی‌ربط می‌کند و زنان را در سراسر جهان مجبور می‌کند تا برای تأمین مخارج خود و خانواده‌شان، روسپی شوند. آن‌ها استدلال می‌کنند که

واژه انتخاب در چارچوب مطالبات اجتماعی واقعی نسبتاً بی‌فایده است و فقدان جایگزین‌های مناسب برای زنان فقیر را در نظر نمی‌گیرد. [۲۸] برخی دیگر استدلال می‌کنند که موضوع انتخاب نه‌تنها باید در رابطه با ناتوانی اقتصادی نسبی زنان، بلکه به‌عنوان مؤلفه‌ای از سلطه جهانی مردان مورد تحلیل قرار گیرد. [۲۹] از این منظر، زنان فاقد انتخاب آزاد در مسائل جنسی و قدرت هستند، به‌طوری‌که وجود روسپیگری نمادی از فرآیندهای اجتماعی بزرگتر خشونت و سلطه جنسی است. دیدگاه‌های فمینیستی بحث انتخاب آزاد را عمیق‌تر می‌کند و توجه را به رابطه بین جنسیت و خشونت در سراسر جهان جلب می‌کند.

از سوی دیگر، برخی از فمینیست‌ها، سازمان‌های حقوق کارگری و مدافعان حقوق زنان معتقدند که سوءاستفاده در صنعت سکس، مانند هر صنعت دیگری که بر پایه نابرابری استوار است، با ارائه حقوق، حمایت و قدرت بیشتر برای کارگران به بهترین وجه برطرف می‌شود. به‌عنوان مثال، ILO خواستار به رسمیت شناختن صنعت سکس به‌عنوان یک شیوه کار مشروع شده است. این سازمان گسترش حقوق و مزایای کار را به کارگران جنسی به‌عنوان وسیله‌ای برای بهبود شرایط کاری و کاهش سوءاستفاده توصیه کرده است. به‌طور کلی به بخش جنسی مراجعه کنید: پایگاه‌های اقتصادی و اجتماعی... گزارش ILO نشان می‌دهد که زنان ممکن است تن‌فروشی را انتخاب کنند و این که «برای آن دسته از افراد بزرگسال که آزادانه کار جنسی را انتخاب می‌کنند، نگرانی‌های سیاست باید بر روی بهبود شرایط کار و حمایت اجتماعی و اطمینان از اینکه آنها از حقوق و مزایای کار مشابه سایر کارگران برخوردار هستند.» [۳۰]

بدیهی است که نیاز به توضوح بیشتر تعریفی در رابطه با معنای حقوقی قاچاق و رابطه بین قانون، اخلاق و توسعه سیاست اجتماعی حمایتی معنادار وجود دارد. ابعاد این مشکل مستلزم اتخاذ یک سیاست قوی از پیش‌فرض در برابر رضایت است، به‌ویژه برای موقعیت‌های بسیار توهین‌آمیز که معمولاً در صنعت سکس و سایر مشاغل پنهان، ازجمله

مغازه‌های عرق‌فروشی و کارگران کشاورزی یافت می‌شود. با این حال، هر چه ماهیت نابرابری ساختاری یک زمینه خاص بیشتر باشد، صحبت از رضایت به شیوه‌ای معنادار دشوارتر است. با توجه به شکاف فزاینده بین فقیر و غنی در بسیاری از نقاط جهان، این امکان وجود دارد که بحث در مورد قاچاق انسان به تحریک تفکر در مورد موضوع آزادی انسان در جهان و ارتباط آن با گفتمان و عملکرد حقوق بشر کمک کند.

گفتار دوم: جرائم سازمان‌یافته

جهانی‌شدن امکان یک اقتصاد بین‌المللی یکپارچه و کیفیت بالاتر زندگی بین‌المللی را برای بسیاری فراهم کرده است. این اجازه را به افراد از تمام نقاط جهان داده است که به فراسوی مرزها سفر کنند و در کشورهایی غیر از کشور خودشان تجارت کنند. با این حال، متأسفانه تکامل آن با آسیب‌های اجتناب‌ناپذیر همراه است. جرائم سازمان‌یافته با ظهور جهانی‌شدن افزایش یافته است. گروه‌های جنایتکار سازمان‌یافته اکنون برای ایجاد شبکه‌های پیچیده و سرمایه‌گذاری بر اقتصاد شفاف و مرزهای باز با یکدیگر همکاری می‌کنند.

جرم سازمان‌یافته تعریف دقیقی ندارد زیرا اشکال مختلفی دارد. این شامل اقداماتی از قاچاق مواد مخدر و انسان گرفته تا کلاهبرداری با کارت اعتباری است. کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرائم سازمان‌یافته فراملی، گروه جنایتکار سازمان‌یافته را گروهی متشکل از حداقل سه نفر تعریف می‌کند که باهدف ارتکاب یک یا چند جنایت جدی اقدام می‌کنند. [۳۱] کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه سازمان‌های فراملی... این کنوانسیون بر سه جنایت سازمان‌یافته خاص تمرکز دارد: قاچاق انسان، قاچاق مهاجر و قاچاق غیرقانونی سلاح گرم. اکثر گروه‌های جنایتکار سازمان‌یافته در مناطق توسعه‌یافته جهان سرچشمه می‌گیرند، اما در نهایت به اقتصادهای پیشرفته‌تر جهانی نگاه می‌کنند تا از آن سود ببرند. بنابراین، سازمان‌های جنایی به دنبال بهره‌برداری و ترویج شکست‌های موجود در سیستم‌های حکومتی این کشورهای توسعه‌یافته‌تر هستند. و هنگامی که پیدا می‌شوند مورد سوءاستفاده قرار می‌گیرند. گروه‌های جنایی اغلب در صنایع متعددی سروکار دارند. وقتی آنها بر روی

نقطه‌ضعفی مانند کنترل مرزها تمرکز می‌کنند، می‌توانند چیزهای مختلفی مانند مواد مخدر غیرقانونی و انسان را تردد کنند. آن‌ها مسیرها و سیستم‌هایی را برای انتقال مواد مخدر و انسان غیرقانونی به کشور توسعه‌یافته ایجاد می‌کنند و سپس از همان «کامیون، کشتی/کانتینر، هواپیما و مسیرهای پیاده‌روی» برای انتقال هر دو استفاده می‌کنند. [۳۲].

گروه‌های جنایتکار روسی، برای مثال، می‌توانند فعالانه از نفوذ دولت و کارگران کنترل مرزی برای ایجاد مسیرهایی به اروپای شرقی و درنهایت اروپای غربی سوءاستفاده کنند. [۳۳] با توجه به اینکه اقتصاد و دولت روسیه به‌ویژه در معرض فساد هستند، «فرماندهان و استراتژیست‌های» گروه‌های جنایتکار روسی می‌توانند به مقامات برای پاسپورت‌های جعلی و دسترسی آسان به مرز رشوه بدهند. در نتیجه، روسیه می‌تواند تعداد زیادی انسان را قاچاق کند که تعداد زیادی از آنها به صنعت سکس فروخته می‌شوند. [۳۴]

گروه‌های جنایتکار به‌شدت با روش‌های جدید تجارت سازگار هستند. به‌عنوان مثال، سه‌گانه‌های چینی، اغلب شرکت‌های مجرمانه خود را بر اساس قانون و بازار فعلی کشوری که در آن فعالیت می‌کنند، تغییر می‌دهند. [۳۵] بسیاری از گروه‌های جنایتکار سازمان‌یافته، قاچاق انسان را تجارتی آسان‌تر و کم‌خطرتر از این سرمایه‌گذاری‌هایی می‌دانند که قبلاً بر این صنعت تسلط داشتند. گروه‌هایی که قبلاً توجه خود را بر قاچاق مواد مخدر و اسلحه متمرکز کرده بودند، تمرکز خود را تغییر داده‌اند یا قاچاق انسان را در تجارت خود گنجانده‌اند. [۳۵] مجازات‌های مربوط به جرائم قاچاق اغلب در مقایسه با مجازات‌های مربوط به قاچاق مواد مخدر و اسلحه کم‌رنگ است. درواقع، سازمان ملل پیش‌بینی کرده است که در نتیجه قوانین ناکافی قاچاق، قاچاق انسان در سال‌های آینده به بخش پیشرو در جرائم سازمان‌یافته در جهان تبدیل خواهد شد و از قاچاق مواد مخدر پیشی خواهد گرفت. [۳۶]

گفتار سوم: داده‌های قاچاق

عدم قطعیت تعریفی در مورد قاچاق، به‌ویژه نحوه استفاده از این اصطلاح در عمل برای تحقیق و سیاست‌گذاری، در برآوردهای بسیار متنوع و گاه‌ب‌گاه بدون پشتیبانی از شیوع این عمل توسط دولت‌ها، سازمان‌های بین‌المللی و سازمان‌های غیردولتی منعکس می‌شود. منابع زیادی برای آمار قاچاق وجود دارد، اگرچه اعداد ارائه‌شده اغلب متناقض و بر اساس درک متفاوت از این پدیده هستند. برای مثال، بسیاری از آمارهای قاچاق انسان تنها به قاچاق بین‌المللی اشاره می‌کنند، [۳۷]. دفتر نظارت و مبارزه... درحالی‌که دیگران فقط به قاچاق برای اهداف استثمار جنسی اشاره می‌کنند. این منجر به تنوع گسترده‌ای از تعداد افراد قاچاق شده در سطح جهانی، منطقه‌ای و بین کشورهای خاص می‌شود. علاوه بر این، بیشتر آمارها به قاچاق داخلی، یعنی جابجایی اجباری افراد در داخل مرزهای ملی اشاره نمی‌کنند. برای گیج شدن بیشتر، اعدادی که به‌طور گسترده ارائه‌شده، تکرار شده و حتی در سطح جهانی پذیرفته‌شده‌اند، عمدتاً حکایتی هستند و اغلب تقریباً هیچ مبنایی در تحقیقات میدانی واقعی ندارند.

درحالی‌که شدت قاچاق انسان به‌طور گسترده به رسمیت شناخته‌شده است، داده‌ها در مورد این موضوع بسیار ناکافی است، تا حدی به دلیل ماهیت مخفیانه و زیرزمینی موضوع. تخمین‌ها از تعداد افرادی که در معرض قاچاق قرار می‌گیرند، از چند صد هزار تا چند میلیون در سال متغیر است. اغلب نیز آمارهای مربوط به قاچاق با آمارهای مربوط به کاربرده در اذهان عمومی تلفیق می‌شود. به‌عنوان مثال، وزارت امور خارجه ایالات‌متحده رقم ۸۰۰۰۰۰ قاچاقچی سالانه را در سراسر مرزهای ملی منتشر کرده است. [۳۷] سازمان بین‌المللی کار خاطرنشان می‌کند که ۱۲.۳ میلیون نفر در سراسر جهان کار اجباری دارند. سازمان بین‌المللی کار، خلاصه اجرایی، اجباری... و نویسنده کوین بیلز ادعا می‌کند که ۲۷ میلیون نفر در برده‌داری هستند. [۳۸]

دولت‌های مختلف از معیارهای متفاوتی در تهیه آمار قاچاق انسان در کشور خود استفاده

می‌کنند. برای مثال، گزارشگر ملی در مورد قاچاق انسان در هلند، اولین گزارش خود را بر اساس تعریف قانون مجازات هلند از قاچاق انسان استوار کرد. [۳۹] گزارشی در سال ۲۰۰۵ توسط دولت چک به قاچاق نیروی کار اشاره کرد، اما به صراحت «فرزندخواندگی غیرقانونی، فعالیت مجرمانه اجباری، ازدواج اجباری، یا قاچاق اعضای بدن» را رد کرد. در سال ۱۳۷۲. گزارش گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد قاچاق انسان «همه اشکال و مظاهر قاچاق» را مورد توجه قرار می‌دهد، اما خاطرنشان می‌کند که آمارهای قاچاق به‌طور کلی «از منابع متعددی ارائه می‌شود و اکثر آنها از جامعیت یا اعتبار دور هستند». [۴۰]

بسته به معیارهای مورد بررسی، آمار حتی در داخل دولت ایالات متحده نیز متفاوت است. این "فیلدهای داده‌های قاچاق"، همان‌طور که دفتر پاسخگویی دولت ایالات متحده آنها را می‌نامد، در میان ادارات مختلف دولتی و حتی در همان بخش در میان دفاتر مختلف متفاوت است. برای مثال، دفتر قربانیان جنایت وزارت دادگستری از «نوع قاچاق (کار، جنسی، غیره)» و «شناسایی قربانیان» استفاده می‌کند، درحالی‌که بخش حقوق شهروندی، همچنین در وزارت دادگستری، از «اطلاعات در مورد قاچاقچیان» و «نوع قاچاق (سکس تجاری، بندگی غیر ارادی)». [۴۱] چندین زمینه داده دیگر شامل کار کودکان، اردوگاه‌های مهاجر، اردوگاه‌های کار، و جرائم مرتبط است. [۴۲]

ابهام موجود در این تعاریف، و همچنین پیامدهای تفسیرهای مختلف از آنها، حتی بیشتر به مشکل پیچیده داده‌های نادرست قاچاق کمک می‌کند. [۴۳] این ابهامات منجر به جمع‌آوری، گزارش‌دهی، و تجزیه و تحلیل تکنیک‌ها و روش‌ها و همچنین آمارهای متفاوت می‌شود.

مبحث دوم: سیر تحول حقوق بین‌الملل و قاچاق

درحالی‌که قاچاق انسان اخیراً توجه بین‌المللی قابل توجهی را به خود جلب کرده است، قوانین بین‌المللی قابل توجهی در مورد مسائل قاچاق وجود دارد. درواقع، برخی از جنبه‌های آنچه در حال حاضر به عنوان قاچاق انسان توصیف می‌شود، به‌ویژه ارتباط آن با برده‌داری،

این موضوع را به برخی از اولین عناصر حقوق بین‌الملل حمایتی مرتبط می‌کند. با این حال، آنچه شاید در مورد تحول حقوق بین‌الملل و قاچاق بسیار جالب باشد، روشی است که اسناد بین‌المللی برای پاسخگویی به مشکلات مشابه یا مرتبط از طریق مفهوم‌سازی‌های متفاوت و متفاوت از موضوع مورد بحث تکامل یافته‌اند.

اگر این چهار موضوع را مرور کنیم، مجموعه‌ای از موافقت‌نامه‌های بین‌المللی وجود دارد که بسیاری از آنها به قبل از ایجاد سیستم مدرن حقوق بشر پس از جنگ جهانی دوم بازمی‌گردد. از این نظر منطقی است که بگوییم مبارزه با قاچاق انسان (یا حداقل برخی از جنبه‌های آنچه در حال حاضر قاچاق انسان نامیده می‌شود) یک نگرانی دیرینه حقوق بین‌الملل است. این توجه را به این ایده جلب می‌کند که این نگرانی‌ها به‌عنوان نیاز به همکاری بین‌المللی در مراحل نسبتاً اولیه درک شدند و آسیب‌های مرتبط با این عمل (با کنار گذاشتن تفاوت‌های تعریفی) برای مدتی به‌طور گسترده شناخته شده است.

علیرغم مجموعه گسترده معاهدات در مورد قاچاق، بعید است که این ابزارها کار زیادی برای سرکوب این عمل انجام داده باشند، و به نظر واضح است که ارزش فعلی آنها محدود است. از منظر حقوقی، این معاهدات اغلب نقص‌های کلیدی مانند تعاریف بیش‌ازحد خاص از جرائم تحت پوشش و مکانیسم‌های اجرایی بسیار ناکافی را ارائه می‌دهند. برای مثال، اکثر معاهدات بین‌المللی مرتبط، قربانیان قاچاق انسان را قادر نمی‌سازند تا علیه سوءاستفاده‌کنندگان خود ادعایی داشته باشند. در حالی که برخی ابزارهای نسبتاً کافی برای پیگرد قانونی شبکه‌های پیچیده ساختاریافته درگیر در قاچاق را ارائه می‌دهند، معاهدات موجود عموماً ناکافی هستند. با این وجود، علاقه به این موضوعات در سال‌های اخیر به‌طور قابل‌توجهی افزایش یافته است و تعدادی از پیشرفت‌های اخیر امیدوارکننده است. در تلاش برای توسعه اقدامات جدید ضد قاچاق و دستیابی به درک ریشه‌های مشکلات مفهومی کنونی، لازم است تحولات حقوق بین‌الملل در رابطه با این موضوعات بررسی شود.

گفتار اول: مکانیسم‌های ضد برده داری

برده داری یکی از اولین جنایات بین‌المللی بود که به طور جهانی محکوم شد و تلاش‌ها برای ممنوعیت اعمال آن از اولین تلاش‌ها برای ایجاد سیاست‌های جهانی مبتنی بر حقوق است که بر اساس اعلام و حمایت از حقوق اساسی است. جنبش ضد برده داری در مخالفت با ایده‌های کلاسیک برده داری خانه‌ای آغاز شد که در آن انسان‌ها به عنوان دارایی و برای اهداف مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرند.

تاریخ جنبش‌های ضد برده داری و الغا پیچیده است و شامل برخی از اولین تلاش‌ها برای ایجاد فعالیت‌های مدافع حقوق بشر و سازوکارهای بین‌المللی است. عنصر بین‌المللی فعالیت‌های ضد برده داری به تجارت برده پاسخ داد که پیوندهای قدرتمند زیادی با موضوع قاچاق دارد. نسل اول بردگان آفریقایی به زور برده شدند و به آن سوی اقیانوس منتقل شدند تا در سراسر جهان جدید کار کنند. بسیاری از پیروزی‌های اولیه ضد برده داری شامل ممنوعیت اعمال قاچاق بین‌المللی برده‌ها بود. با گذشت زمان، برده داری و فعالیت‌های برده وار به طور گسترده محکوم شده است، به طوری که توسط قوانین عرفی بین‌المللی ممنوع شده و به وضعیت آمره دست یافته‌اند، یک هنجار اجباری که هیچ گونه انحرافی از آن مجاز نیست. [۴۴] به همین دلیل، برده‌داری بدون توجه به وجود قوانین خاص و تعقیب مسئولین در صورت عدم وجود قوانین خاص، نقض قوانین بین‌المللی است. موضوع اصل قانونی *nullum crimen sine lege* یا «جرم بدون قانون نیست» را نقض نمی‌کند.

بعلاوه، با پایان برده داری کله پاچه و ظهور ممنوعیت جهانی برده داری و شیوه‌های برده داری، حقوق بین‌الملل برای پوشش مجموعه‌ای از شیوه‌های کار اجباری، از جمله اشکال مختلف کار اجباری، تکامل یافته است. اسناد و اسناد بین‌المللی زیادی وجود دارد که به موضوع برده‌داری، تجارت برده، شیوه‌های مربوط به برده‌داری و کار اجباری پرداخته است. [۴۵] کنوانسیون‌های ضد برده‌داری را می‌توان به چهار دسته تقسیم کرد: این کنوانسیون‌ها برای رسیدگی به سیستم‌های برده‌داری غیرقانونی طراحی شده‌اند، همانطور که در

کنوانسیون برده‌داری ۱۹۲۶ مشاهده شد که وظیفه تعقیب کار اجباری یا اجباری را تعیین کرد. [۴۶] با این وجود، کنوانسیون هیچ گونه حمایتی برای قربانیان یا مقررات بین‌المللی اجرائی ارائه نمی‌کرد. ۳۰ سال بعد، کنوانسیون توسط کنوانسیون الحاقی در مورد لغو برده‌داری، تجارت برده و شیوه‌های مشابه برده‌داری اصلاح شد که دامنه بردگی را گسترش داد و شامل اسارت بدهی، رعیت، فروش زنان به ازدواج بدون رضایت و فرزندخواندگی شد. کودکی با هدف بهره‌کشی [۴۷] با گسترش تعریف برده‌داری به گونه‌ای خاص از رفتار آزاردهنده با زنان، این کنوانسیون وارد حوزه حساس شیوه‌های سنتی خانواده و هنجارهای فرهنگی خاص شد. [۴۸]

منطقی است که حمایت‌های حقوقی بین‌المللی نسبتاً گسترده در برابر برده‌داری، شیوه‌های برده‌وارانه و کار اجباری را به مسئله قاچاق انسان مرتبط کنیم. در واقع، عناصر کلیدی موضوع حقوقی قاچاق، به دیدگاه حقوقی بین‌المللی در مورد ممنوعیت برده‌داری وابسته است. با این حال، تعاریف فعلی قاچاق انسان اغلب تنها برخی از عناصر این حوزه از حقوق بین‌الملل را تصدیق می‌کنند.

موافقتنامه بین‌المللی برای سرکوب قاچاق برده‌های سفید (۱۹۰۴) اولین معاهده‌ای که مستقیماً به قاچاق زنان می‌پردازد در ۱۸ مه ۱۹۰۴ در پاریس امضا شد و در ۱۸ ژوئیه ۱۹۰۵ لازم‌الاجرا شد. موافقت‌نامه بین‌المللی برای سرکوب قاچاق بردگان سفید به جای مجازات تدارکات، حمایت از قربانیان بود. با این حال، در نهایت، امضاکنندگان متعهد به جمع‌آوری و هماهنگی اطلاعات در مورد تهیه زنان و کودکان برای فحشا و اهداف غیراخلاقی از طریق سوء استفاده یا اجبار شدند. با این حال، تلاش کرد تا دولت‌ها را مسئول نظارت بر بنادر و نظارت بر اشتغال بدانند. [۴۹]

گفتار دوم: معاهدات ضد فحشا

به دنبال جنبش‌های اولیه ضد برده‌داری، و گاه در ارتباط با ایده‌های در حال تحول در مورد حقوق کار، تعدادی اسناد حقوقی بین‌المللی وجود دارد که به دنبال مبارزه با فحشا

هستند، به ویژه در مواردی که شامل انتقال روسپی‌ها از یک کشور به کشور دیگر است. اولین اسناد حاصل یک نگرانی گسترده و مسلماً نژادپرستانه است مبنی بر اینکه زنان سفیدپوست به عنوان روسپی به کشورهایی پر از افراد تیره‌پوست فرستاده می‌شوند که به عنوان «برده‌گی سفید» شناخته می‌شود.

این مجموعه حقوق بین‌الملل تا حدی جالب است زیرا تغییراتی را در درک چگونگی مفهوم‌سازی جنسیت تجاری، اجبار و حقوق زنان نشان می‌دهد. واضح است که بسیاری از بحث‌های کنونی در مورد قاچاق به طور مستقیم با این موضوعات مرتبط است، اگرچه کنوانسیون‌های گذشته به ندرت مورد اشاره قرار می‌گیرند.

موافقتنامه بین‌المللی برای سرکوب قاچاق بردگان سفید (۱۹۰۴) - اولین معاهده بین‌المللی که مستقیماً به قاچاق در این معنا می‌پردازد، موافقتنامه بین‌المللی ۱۹۰۴ برای سرکوب قاچاق بردگان سفید بود. [۵۰] این معاهده فقط قانون قاچاق را در بر می‌گرفت و در مقابل عمل فحشا، که تصور می‌شد تحت پوشش قوانین داخلی قرار می‌گرفت. این معاهده بر هماهنگی اطلاعات در مورد خرید زنان و کودکان برای فحشا متمرکز بود و دولت‌ها را مسئول نظارت بر بنادر و نظارت بر اشتغال می‌دانست. در سال ۱۹۱۰، این معاهده اصلاح شد تا مجازات افرادی را که درگیر تدارکات بودند در نظر بگیرد، اگرچه مقررات و صلاحیت قضایی در ایالت‌های خاص ثابت باقی ماند.

کنوانسیون بین‌المللی برای سرکوب قاچاق زنان و کودکان (۱۹۲۱) - این معاهده بزرگ بعدی بود که به این موضوع رسیدگی می‌کرد که خارج از کار انجام شده توسط جامعه ملل بود. [۵۱] این کنوانسیون به دنبال مبارزه با قاچاق از طریق پیگرد قانونی تدارکات، صدور مجوز و نظارت بر آژانس‌های کار، و حمایت از زنان و کودکان مهاجر بود. این کنوانسیون وظیفه تعقیب و جرم‌انگاری این عمل و همچنین وظیفه استرداد را ایجاد کرد.

کنوانسیون بین‌المللی برای سرکوب قاچاق زنان در سنین کامل (۱۹۳۳) کنوانسیون بین‌المللی برای سرکوب قاچاق زنان در سنین کامل در ۱۱ اکتبر ۱۹۳۳ در ژنو امضا شد و در

۲۴ اوت ۱۹۳۴ لازم الاجرا شد. کنوانسیون بین‌المللی برای سرکوب قاچاق زنان تعریف قاچاقچی را گسترش داد تا همه کسانی را که در این فرآیند دخیل هستند، از جمله کسانی که برای آماده‌سازی، فریب دادن، و هدایت به خارج از ایالت یا کشور برای استفاده تلاش می‌کردند، بسط داد. وظیفه منع، پیشگیری، تعقیب و مجازات و ماده ۳ وظیفه همکاری در تعقیب را تعیین کرده است. در این کنوانسیون، مانند سایر موارد ذکر شده در بالا، رضایت دفاعی نبود. اجرای کنوانسیون همچنان در حیطه امور داخلی دولت تلقی می‌شد، اگرچه کنوانسیون مقرر می‌داشت که باید از دستگاه‌های بین‌المللی برای کسب اطلاعات و همکاری در دستگیری و تعقیب عاملان این عمل استفاده شود. [۵۲]

۸۱ بر اساس شرایط کنوانسیون‌های اولیه، جامعه ملل اختیار یا ملزم به انجام وظایف خاصی در راستای اجرای کنوانسیون‌ها بود. پروتکل ۱۹۴۷ برای اصلاح کنوانسیون منع تجارت زنان و کودکان و ضمیمه پروتکل، پذیرفتن سازمان ملل متحد برای انجام کلیه وظایف مربوط به کنوانسیون‌های نامبرده، به جای جامعه ملل را نشان می‌دهد. [۵۳]

کنوانسیون برای سرکوب قاچاق انسان و بهره‌کشی از روسپیگری دیگران (۱۹۵۰) - کنوانسیون سرکوب قاچاق انسان و بهره‌کشی از روسپیگری دیگران در لیک اکسس، نیویورک امضا شد. در ۲۱ مارس ۱۹۵۰، و در ۲۵ ژوئیه ۱۹۵۱ لازم الاجرا شد. [۵۴] بنابراین، سرانجام کنوانسیون پدید آمد که سعی داشت به دلایل اجتماعی و اقتصادی پدیده قاچاق رسیدگی کند.

کنوانسیون فحشا را محکوم نمی‌کند، بلکه «استثمار» فحشا را محکوم می‌کند. اعمال مستقل از جنسیت، سن یا نژاد جرم انگاری شدند. کنوانسیون برای پیگرد قانونی مالکان، مدیران و تأمین‌کنندگان مالی فاحشه‌خانه‌ها یا کسانی که فضا را اجاره کرده بودند، نیازی به نشان دادن سود مالی نداشت. [۵۵]

محتوای حقوقی ماهوی کنوانسیون بیشتر از آنچه در معاهدات پیش از آن آمده بود بود. ماده ۱ مقرر می‌داشت که طرفین توافق کردند که هر فردی را که برای ارضای امیال

دیگری: (۱) شخص دیگری را حتی با رضایت آن شخص به منظور روسپی گری، تطمیع، وسوسه یا فراری دهد، مجازات کنند. یا (۲) از روسپیگری شخص دیگری حتی با رضایت آن شخص بهره برداری کرده است. [۵۶]

کنوناسیون ۱۹۴۹، اگرچه نشان دهنده یک پیشرفت اساسی نسبت به پیشینیان خود است، اما بازدارندگی قابل اجرا را ثابت نکرده است. تنها ۶۰ ایالت آن را امضا و تصویب کرده‌اند. فقط یک امضاکننده می‌تواند علیه امضاکننده دیگری شکایت کند، [۵۷] و تا کنون، هیچ کشوری هرگز کشور دیگری را تحت این شرکت به دیوان بین‌المللی دادگستری معرفی نکرده است.

گفتار سوم: روند روبه‌جلو در زمینه پیشگیری و مجازات قاچاق

در حال حاضر، به‌طور کلی اطلاعات کمی در مورد قاچاق وجود دارد تا بتوان به بسیاری از مهم‌ترین سؤالات مربوط به این عمل پاسخ داد. با این حال، زمینه قاچاق یک مرجع ارزشمند برای درک این عمل فراهم می‌کند. جلب توجه به پتانسیل استثماری انتقال جمعیت‌های آسیب‌پذیر به‌دوراز خانه‌هایشان، سودآوری صنعت و پیوندهای بین این عمل و جهانی‌سازی، به‌ویژه با توجه به رشد نابرابری جهانی و آسیب‌پذیری فزاینده جمعیت‌های حاشیه‌نشین، مفید است.

به‌طور کلی، صنعت قاچاق توسط فقر، بی‌تفاوتی نسبت به حقوق جمعیت‌های آسیب‌پذیر، دولت‌های فاسد، درگیری‌های مسلحانه، بلایا و دیگر منابع استرس اجتماعی معاصر، جابجایی و نابرابری تقویت می‌شود. قربانیان قاچاق عموماً اعضای گروه‌های به حاشیه رانده‌شده با گزینه‌های شغلی محدود هستند. یکی از مؤلفه‌های ساختاری اصلی قاچاق شامل انتقال افراد از قبل ناتوان شده از یک بافت اجتماعی آشنا و به محیط‌های منزوی است که امکان سوءاستفاده را فراهم می‌کند. قربانیان معمولاً به مکان‌هایی منتقل می‌شوند که دوستان یا خانواده‌ای ندارند، نمی‌توانند به زبان صحبت کنند و اغلب فاقد اسناد قانونی هستند. در این زمینه، قربانیان در نتیجه مجموعه‌ای از اعمال سرکوبگرانه و دستکاری از

خشونت مستقیم گرفته تا تهدید و محرومیت از آزادی فیزیکی و انزوای اجتماعی و فرهنگی قابل توجه، در فاصله گرفتن از سوءاستفاده کنندگان مشکل دارند. به این ترتیب، قاچاق از جمعیت‌های آسیب‌پذیر استفاده می‌کند و افراد را در موقعیت‌هایی قرار می‌دهد که با انزوا، ناامنی، عدم اطمینان و ترس مشخص می‌شود، همه به عنوان ابزاری برای کنار زدن حمایت‌های قانونی و به حداکثر رساندن سود مالی.

الف. قاچاق و جهانی‌شدن

در حالی که قاچاق برای مدتی وجود داشته است، طی دو دهه گذشته، این عمل به طور قابل توجهی از نظر دامنه، ساختار و تأثیر افزایش یافته است. به جای شناسایی یک علت واحد برای گسترش جهانی قاچاق، مفیدتر است که این عمل را وابسته به طیف وسیعی از تغییرات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی در مقیاس بزرگ در نظر بگیریم که معمولاً «جهانی‌سازی» نامیده می‌شوند. رشد قاچاق در سرتاسر جهان با گسترش عمومی و نفوذ متقابل بازارهای اقتصادی به شیوه‌هایی مرتبط است که حرکت فزاینده مردم و کالاها را از مکانی به مکان دیگر تشویق می‌کند. [۵۸] به طور کلی، این تغییرات مرزهای سنتی را دوباره تعریف می‌کنند و سرعت تجارت و کارایی روابط عرضه و تقاضا را افزایش می‌دهند. این فرآیندها اغلب اختیارات قانونی داخلی را تضعیف می‌کنند و/یا چالش‌های مهمی را برای قوانین موجود و مکانیسم‌های اجرایی ایجاد می‌کنند.

از آنجایی که شبکه‌های بین‌المللی شامل تولید و توزیع کالا از نظر پیچیدگی و ساختار رشد کرده‌اند، جهان شاهد افزایش قابل توجهی در جابجایی انبوه مردم بوده است. مهاجرت کاری – چه از نظر قانونی مجاز و چه غیرقانونی – به اندازه‌ای اهمیت جهانی یافته است که مهاجران داخلی و فراملی اکنون نقش اصلی را در اقتصاد اکثر کشورها ایفا می‌کنند. [۵۹] علاوه بر این، حواله‌های مهاجران اکنون یکی از منابع اصلی انتقال ثروت از کشورهای توسعه‌یافته به کشورهای در حال توسعه را نشان می‌دهد و بخش مهمی از سیستم‌های اقتصادی در سراسر جهان را تعریف می‌کند.

اقتصاد بین‌الملل نتایج اجتماعی و سیاسی را ترجیح می‌دهد که توزیع نابرابر فزاینده‌ای از فرصت‌ها و پاداش‌های جهانی‌سازی را ایجاد می‌کند. کشورهای درحال توسعه که سعی در صنعتی شدن دارند، این کار را به سرعت در شرایطی انجام می‌دهند که بخش‌های اقتصادی سنتی را تهدید می‌کند و باعث جابجایی و مهاجرت داخلی و بین‌المللی می‌شود. در کنار روندهای جهانی ادغام بازار و نفوذ متقابل، ما شاهد پرمردگی کلی ساختارهای اجتماعی سنتی، جابجایی انبوه مردم از روستاها به مناطق شهری، گسترش سریع شبکه‌های کار فراملی، و نابرابری اجتماعی و اقتصادی فزاینده هستیم. عرضه مردان، زنان و کودکان آسیب‌پذیر عملاً پایان‌ناپذیر است. این تابعی از نابرابری شدید اقتصادی سیستم جهانی ما است که توسط مجموعه‌ای از نیروهای بی‌ثبات کننده از جمله درگیری مسلحانه، بلایای طبیعی و تأثیر اجتماعی بازسازی اقتصادی تشدید شده است.

به‌طور کلی، روندهای جهانی اخیر استرس بیشتری را بر جمعیت‌های فقیر، به‌ویژه جمعیت‌های حاشیه‌نشین از جمله ساکنان روستایی، مردم بومی، و زنان و کودکان کم‌درآمد وارد کرده است. این عوامل زمانی که با تقاضا برای روابط کاری بسیار استثمارگرانه همراه باشد، مانند صنعت سکس یا رشد فروشگاه‌های مشروبات الکلی، به گسترش قاچاق کمک می‌کند. نابرابری ساختاری بین کشورهای درحال توسعه و توسعه‌یافته، نابرابری عظیمی در فرصت‌ها، به‌ویژه برای زنان ایجاد می‌کند. این‌ها و عوامل دیگر منجر به روند شناخته‌شده جهانی "زنانه شدن فقر" شده است. افزایش شکاف بین کشورهای توسعه‌یافته و درحال توسعه، نابرابری جنسیتی را افزایش می‌دهد و زمینه را برای استثمار جنسی زنان و دختران فراهم می‌کند. گاهی اوقات، این روند، شاید به طرز متناقضی، با دستاوردهای قابل توجه در برابری جنسیتی در جهان توسعه‌یافته تشدید می‌شود. به این معنا که با بهبود وضعیت و شرایط اقتصادی زنان در برخی از مناطق جهان، نقش آنها به عنوان اهدافی برای استثمار جنسی توسط زنان کشورهای فقیرتر دیگر به عهده گرفته می‌شود.

به این دلایل، قاچاق معاصر باید در چارچوب این جهان در حال تغییر و یکپارچه‌تر جهانی

درک شود. قاچاق شامل مجموعه‌ای پیچیده از فرآیندهای اجتماعی و اقتصادی است که به‌طور قابل توجهی بر اساس منطقه، کشور، صنعت و به‌عنوان تأثیر عناصر فرهنگ محلی و بافت اجتماعی متفاوت است. تفاوت‌های قابل توجهی در روش‌های استخدام، سیستم‌های حمل‌ونقل، روابط استخدامی و طرح‌های اجباری برای قاچاق در سراسر جهان وجود دارد.

این در مورد قاچاق مرتبط با صنایع جنسی و غیرجنسی صادق است. اغلب، شرایط خاص سیستم‌های قاچاق در یک کشور به قانونی بودن یا غیرقانونی بودن نسبی تجارت جنسی و همچنین نگرش نسبت به مسائل جنسیتی و تحریم‌های اخلاقی مرتبط است. در صنعت سکس، تفاوت‌های معناداری بین کار در فاحشه‌خانه‌ها، گردشگری جنسی، روسپی‌گری زنان و مردان و هرگونه عملی که شامل کودکان می‌شود، وجود دارد.

در میان کارگران قاچاق شده در صنایع غیرجنسی، تفاوت‌های قابل توجهی بین کارگران کارگاهی، کار کشاورزی و سایر صنایع وجود دارد. برخی از تمایزات مربوط به صنعت خاص هستند، مانند ماهیت فصلی اکثر کارهای کشاورزی، درحالی‌که برخی دیگر به ماهیت محیط کار (یک میدان باز در مقابل یک کارخانه بسته) و مجموعه‌ای از مسائل خاص سایت از جمله نژاد، شبکه‌های اجتماعی مربوط می‌شود، موانع زبانی و سیستم‌های حقوقی و سیاسی محلی. علاوه بر این، عوامل فرهنگی به‌طور قابل توجهی بر معنا، عمل و عملکرد قاچاق در سراسر جهان تأثیر می‌گذارد.

ب- نقش سازمان‌های غیردولتی

افزایش قاچاق در سال‌های اخیر منجر به افزایش مشارکت سازمان‌های غیردولتی (NGO) برای جلوگیری از آن شده است. اهداف موازی هر سازمان غیردولتی درگیر اغلب جای خود را به مسیرهای متنوعی می‌دهد که برای موفقیت در پیش می‌گیرند. وظایف آنها از توسعه کمپین‌های جامع علیه قاچاق تا ایجاد سرپناه برای کودکان قاچاق شده را شامل می‌شود.

از آنجایی که سازمان‌های غیردولتی اغلب می‌توانند منابع و حمایت جامعه را سریع‌تر از سازمان‌های دولتی بسیج کنند، می‌توانند بر جنبه‌ها و کارکردهای خاص قاچاق تمرکز کنند

تا بر اساس عملکرد خود برنامه‌های تخصصی ایجاد کنند. آن‌ها اغلب زمان آسان‌تری برای همکاری با سایر سازمان‌ها در سطح بین‌المللی دارند و می‌توانند نسبت به بازیگران دولتی مرتبط با سهولت بیشتری برای اهداف مشخص بودجه جمع‌آوری کنند. [۶۰] در نتیجه، آن‌ها نقشی اساسی در کار برای پیشگیری و درنهایت توقف قاچاق دارند.

سازمان‌های غیردولتی در هشدار دادن به جامعه نسبت به شیوه‌های قاچاق که در داخل و در سطح جهانی رخ می‌دهد، اساسی هستند. منابع، دسترسی به اطلاعات و توانایی بسیج جامعه به آنها فرصتی برای گسترش آگاهی و درنهایت کاهش شیوع قاچاق می‌دهد.

آن سازمان‌های غیردولتی که بر پیشگیری تمرکز می‌کنند، اغلب در سطح ملی هستند و بر اطلاع‌رسانی به کشور میزبان خود از فراوانی قاچاق، مشکلات ناشی از آن و راه‌حل‌های بالقوه برای پیشگیری تمرکز می‌کنند. سازمان‌های غیردولتی به کارهای خاص کشور محدود نمی‌شوند. دیده‌بان حقوق بشر و صلح سبز سازمان‌های غیردولتی فوق‌العاده قدرتمندی هستند که قدرت خود را از توانایی خود در گزارش دهی در مورد مسائل در سطح بین‌المللی می‌گیرند. آن‌ها می‌توانند دفاتر خود را در سراسر جهان حفظ کنند و در نتیجه از شیوه‌ها و الگوهای قاچاق که در سرتاسر جهان رخ می‌دهد آگاه هستند و به آنها اجازه می‌دهد آگاهی را در آن سطح جهانی تشویق کنند. [۶۱]

علاوه بر انتشار اطلاعات از طریق جزوات و پخش در تلویزیون و رادیو، سازمان‌های غیردولتی قادر به برگزاری جلسات عمومی و بسیج حامیان در دولت، بخش خصوصی و جامعه هستند. تلاش‌های آنها گسترده است و اغلب می‌توانند از قاچاق قبل از وقوع جلوگیری کنند.

همچنین سازمان‌های غیردولتی قربانیان قاچاق انسان هستند. قربانیان قاچاق پس از بیرون آمدن از تجارت قاچاق با مشکلات منحصربه‌فردی روبرو می‌شوند. مشکلات آنها بلافاصله شروع می‌شود و به‌طور نامحدود ادامه می‌یابد. در نتیجه، برنامه‌های کمک به قربانیان به اشکال مختلفی از جمله پناهگاه‌ها و برنامه‌های کمک حقوقی به خود می‌گیرند.

جامعه غیردولتی همچنین تلاش‌هایی را برای همکاری با سازمان‌های دولتی مختلف به منظور هدف قرار دادن مؤثر قاچاقچیان که به کمک نیاز دارند، انجام داده است. IOM و UN. GIFT با یکدیگر همکاری کرده‌اند تا یک انجمن برای سازمان‌های غیردولتی و نهادهای دولتی ایجاد کنند تا دست در دست هم به جلو حرکت کنند. [۶۲] آن‌ها توصیه کردند که این دو نهاد با هم همکاری کنند تا توافق‌های رسمی به نام «یادداشت‌های تفاهم» ایجاد کنند. هدف این تفاهم‌نامه‌ها تشویق نهادهای دولتی برای واگذاری قربانیان قاچاق به سازمان‌های غیردولتی است که قادر به ارائه خدمات شخصی بیشتر به قربانیان از جمله خدمات اجتماعی و روانی هستند.

سازمان‌های غیردولتی زمان سخت‌تری نسبت به مجازات دولت‌ها برای مجرمان قاچاق دارند، زیرا صلاحیت بازداشت آن‌ها را ندارند. در نتیجه، آن‌ها باید در رویکرد خود نسبت به مجازات خلاقیت بیشتری به خرج دهند. سازمان‌های غیردولتی زمانی را صرف آموزش افراد و گروه‌های مختلف برای شناسایی قاچاق کرده‌اند تا بتوان آن را به مقامات مربوطه گزارش کرد تا مجازات‌های مرتبط با آن اعمال شود. باین‌حال، چند سازمان غیردولتی می‌توانند در بازداشت قاچاقچیان همگام با دولت مشارکت کنند. [۶۳] همچنین، اگرچه توانایی سازمان‌های غیردولتی برای مجازات قاچاقچیان ممکن است همیشه مستقیم نباشد، آن‌ها می‌توانند تلاش‌های قابل توجه و قابل توجهی برای هشدار دادن به مقامات دولتی انجام دهند. همان‌طور که در بالا ذکر شد، سازمان‌های غیردولتی اغلب در کمک به دولت‌ها در مبارزه با قاچاق نقش مهمی دارند. سازمان‌های غیردولتی قادر به جمع‌آوری و انتشار اطلاعات به جامعه، کمک به قربانیان قاچاق شناسایی شده و همکاری با مقامات محلی برای شناسایی و دستگیری قاچاقچیان هستند.

اولین قدم برای تعیین شیوع قاچاق و به نوبه خود منابعی که باید برای پیشگیری از آن سرمایه‌گذاری شود، تحقیق است. سازمان‌های غیردولتی در جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات در مورد قاچاق نقش اساسی دارند. آمارهای قاچاق اغلب در قالب‌های گسترده و

کلی توسط سازمان‌ها و ایالت‌های بزرگ بین دولتی جمع‌آوری می‌شود. سازمان‌های غیردولتی می‌توانند بر روی گروه‌های خاص و اشکال خاصی از قاچاق تمرکز کنند تا رویه‌های خاص درگیر را برجسته کنند.

در تدوین توصیه‌هایی در سطوح اجتماعی، دولتی و سازمان‌های غیردولتی بسیار مفید است. سپس توصیه‌ها می‌توانند برای جمع‌آوری قدرت لازم برای ایجاد تغییرات قانونی مورد استفاده قرار گیرند. سازمان‌های غیردولتی که تحقیقات انجام می‌دهند، اغلب نتایج خود را با ایجاد فهرستی از توصیه‌ها برای دولت‌های درگیر رسمیت می‌دهند. در نتیجه، اکثر توصیه‌هایی که از سوی سازمان‌های غیردولتی ارائه می‌شود، پس از انتشار گزارش ارائه می‌شوند. سازمان‌های غیردولتی می‌توانند یافته‌های گزارش‌های خود را ترکیب کنند تا توصیه‌هایی را به دولت ارائه کنند که باعث تغییر می‌شود. این واقعیت که این توصیه‌ها با تحقیقات پشتیبانی می‌شوند و بر اساس آن هستند، درواقع احتمال اتخاذ تدابیر پیشنهادی توسط دولت را افزایش می‌دهد.

سازمان‌های غیردولتی می‌توانند در ایجاد قانون جدید و در اجرای قوانین پس از تصویب آن کمک کنند. آن‌ها قادر به ارائه تحقیقات، مطالعات موردی، پشتیبانی و توصیه‌هایی هستند که برای توسعه قوانین جدید بسیار مهم است. آن‌ها همچنین می‌توانند در کنفرانس‌هایی برای پیش‌نویس قانون گرد هم آیند. قانون‌گذار اغلب پیش‌نویس‌های سازمان‌های غیردولتی را پس از اصلاح آن‌ها می‌پذیرد تا در طرح کلی آن‌ها قرار گیرد. به‌عنوان مثال، قانون حمایت از قربانیان قاچاق که ایالات متحده در سال ۲۰۰۰ تصویب کرد، تا حد زیادی به دلیل سازمان‌های مسیحی و گروه‌های مدافع لیبرال به تصویب رسید. [۶۴]

سازمان‌های غیردولتی اغلب موضوع قانون نیز هستند. از آنجایی که آنها چنین نقش ابزاری در ایجاد قوانین جدید دارند، اغلب در خود قانون‌گذاری گنجانده می‌شوند. این قانون اغلب به سازمان‌های غیردولتی اجازه می‌دهد تا به قربانیان قاچاق کمک کنند، به آنها پناهگاهی امن ارائه دهند و آگاهی را در مورد شیوه‌های قاچاق گسترش دهند.

سازمان ملل به سازمان‌های غیردولتی تأییدشده وضعیت مشورتی می‌دهد که به آنها اجازه می‌دهد در کنفرانس‌ها و جلسات حضورداشته باشند تا بتوانند در ایجاد معاهدات جدید شرکت کنند. سپس به سازمان‌های غیردولتی این فرصت داده می‌شود که یافته‌های خود را ارائه کنند و توصیه‌هایی را به نهادهای سازنده معاهده ارائه کنند. اگرچه کسب موقعیت مشورتی برای یک سازمان غیردولتی اغلب دشوار است، زیرا سازمان‌های غیردولتی زیادی وجود دارند که مایلند در طول ایجاد یک معاهده حضورداشته باشند، تعدادی از سازمان‌های غیردولتی که متخصص در امر قاچاق هستند، حضور داشتند و توانستند در کنوانسیون سازمان ملل مشارکت کنند. در مورد جرائم سازمان‌یافته فراملی UNODC همچنین فهرست خود را از NGO ها دارد که آنها با آنها مشورت می‌کنند و دیگران را نیز تشویق می‌کنند که با آنها مشورت کنند.

سازمان‌های غیردولتی ممکن است قدرت مستقیم برای ایجاد قانون یا بازداشت قاچاقچیان را نداشته باشند. با این حال، نقش آنها در جلوگیری از قاچاق نیز به همان اندازه مفید است. آن‌ها قادر به افزایش آگاهی و بسیج مردم در پشت مصیبت قاچاقچیان هستند. آن‌ها می‌توانند برای قربانیان قاچاق مسکن و کمک فراهم کنند. آن‌ها به عنوان واسطه بین دولت و مردم در موقعیت منحصربه‌فردی هستند که می‌توانند به قانونگذار پیشنهاد دهند و در مجازات قاچاقچیان به دولت کمک کنند.

ج. درک عدم اقدام و توصیه‌های اولیه

به منظور پیشرفت در پیشگیری و مجازات قاچاق، لازم است برخی از دلایل سیاسی اصلی که چرا نگرانی در مورد قاچاق انسان با سیاست‌های جدی مبارزه با قاچاق مرتبط نیست، درک شود. چندین سال تحقیق انجام شده در مؤسسه حقوق بین‌المللی حقوق بشر در مورد قاچاق، تعدادی از توضیحات کلیدی اجتماعی و سیاسی را برای عدم انجام اقدام جدی آشکار کرده است. این عوامل عبارتند از:

- قربانیان اکثراً از کشورهای در حال توسعه و کمتر توسعه‌یافته هستند و در

کشورهای توسعه‌یافته یا در کشورهایی که نسبت به کشورهای خود ثروتمندتر هستند، قاچاق می‌شوند و در شرایط بد نگهداری می‌شوند. قربانیان از پایین‌ترین اقشار اقتصادی و اجتماعی جوامع خود هستند و نه ظرفیت اقتصادی و نه سیاسی برای تحت فشار قرار دادن مقامات دولتی برای حمایت کافی را ندارند.

■ قوانین ملی اغلب برای پاسخگویی به نیازهای قربانیان قاچاق انگیزه ایجاد می‌کند. برای مثال، اکثر قوانین کیفری ملی برای مقابله با ماهیت پیچیده بین‌المللی قاچاق معاصر کافی نیستند. علاوه بر این، بسیاری از قوانین ملی، قربانیان قاچاق، به‌ویژه آن‌هایی را که در صنعت سکس درگیر هستند، به‌عنوان مجرم تعریف می‌کنند، بنابراین آن‌ها تمایلی ندارند یا علاقه‌ای به کمک به دولت برای انجام اقدامات قانونی علیه قاچاقچیان ندارند. علاوه بر این، قربانیان قاچاق اغلب مهاجران غیرقانونی هستند که به آن‌ها نگاه نامطلوب می‌شود و همچنین مشمول اقدامات اخراج می‌شوند. حتی درجایی که قوانین ملی کافی است، ملاحظات سیاستی و منابع ناکافی، پیگرد قانونی قاچاقچیان را دشوار می‌کند. علاوه بر این، مقامات دولتی در بیشتر کشورها، روسپیگری و محیط‌های کار آزاردهنده مانند عرق‌فروشی‌ها و مزارع را در پایین‌ترین اولویت‌های اجرایی خود قرار می‌دهند. [۶۵]

■ نقش فزاینده جنایات سازمان‌یافته و پتانسیل کسب سود قابل‌توجه در قاچاق، نظارت دولتی را به‌ویژه در مواردی که سطوح بالایی از فساد وجود دارد، منع می‌کند.

■ تعصبات اقتصادی، نژادی و جنسیتی بر قوانین و سیاست‌های ملی تأثیر می‌گذارد. قربانیان قاچاق اغلب از گروه‌های قومی غیر محلی یا زنان و کودکان از جمعیت‌های آسیب‌پذیر هستند. به‌عنوان یک قاعده، جنسیت و قومیت قربانیان و مجرمان نقش اساسی در ساختار و عملکرد سیستم‌های قاچاق دارد.

این عوامل با یک موضوع مشترک متحد می‌شوند، یعنی ناتوانی قربانیان در رابطه با قدرت مجرمان. از این نظر، به نظر می‌رسد قاچاق شبیه آن دسته از موارد نقض حقوق بشر است که به‌طور سنتی مورد توجه قابل توجهی قرار گرفته است، به‌ویژه سوءاستفاده اساسی از نقض مدنی و سیاسی توسط دولت. با این حال، تلاقی بین قاچاق و شبکه‌های اجتماعی و اقتصادی پیچیده، پرداختن به این عمل را بدون تهدید منافع اقتصادی که مستقیماً از انتقال اجباری و استخدام افراد آسیب‌پذیر سود می‌برند، دشوار می‌کند. بنابراین، ناتوانی در اقدام، تابعی از هزینه‌های اقتصادی و سیاسی پرداختن به این مشکل است که با مجموعه‌ای از الگوها و عوامل مرتبط با جهانی‌شدن درهم تنیده شده است. بسیاری از عناصر جرم قاچاق شبیه ساختار و ایدئولوژی جهانی‌شدن است، از جمله: تردد آزادانه افراد و کالاها در سراسر مرزها، آزادسازی بازارها، مقررات زدایی از فعالیت‌های اقتصادی، رشد نابرابری‌های اجتماعی و اقتصادی، افزایش سرعت و کارایی مبادله از این نظر، اقدامات انجام‌شده علیه قاچاق مستلزم زیر سؤال بردن وضعیت موجود است، تحقیقی در مورد روش‌هایی که ساختارهای جهانی در مقیاس بزرگ به نابرابری و استثمار محدود می‌شوند.

نتیجه‌گیری

قاچاق انسان پدیده جدیدی نیست، اما در سال‌های اخیر این موضوع از موضوعی که توجه تخصصی نسبتاً محدودی به آن توجه ویژه‌ای داشت، به مسئله‌ای که نگرانی قابل توجه جهانی است تغییر کرده است. از این حیث، مشکل قاچاق انسان هم از یک‌رویه در دنیای واقعی نام می‌برد که منجر به رنج عمیق انسانی می‌شود و هم تغییری در روشی که دولت‌ها، سازمان‌های غیردولتی و جامعه بین‌المللی به درک و تحلیل الگوهای اجتماعی گسترده مرتبط با روابط قدرت رسیده‌اند. و تجارت جهان به طرق مختلف پیچیده‌ای در حال تغییر است که با افزایش نفوذ در بازار، مهاجرت انبوه و تغییر معنای مرزهای بین‌المللی مرتبط است. این‌ها و سایر فرآیندهای جهانی‌شدن نویدبخش پیشرفت‌های بزرگ برای بشریت هستند و در عین حال چالش‌های مهمی را در رابطه با افزایش نابرابری اجتماعی و اقتصادی

و مسائل مربوط به عدالت ارائه می‌دهند. مشکلات فزاینده قاچاق انسان نشان‌دهنده تلاقی کلیدی بین نیروهای جهانی شدن اقتصادی و امکانات دگرگون‌کننده گفتمان بین‌المللی حقوق بشر است (که درواقع شکل خاص خود از جهانی‌شدن فکری و قانونی است). به دلایل عملی و نظری، قاچاق به یک چالش مهم حقوق بشری و یکی از اولین موضوعاتی از این دست برای تعریف حمایت از نوظهور برای هزاره جدید تبدیل شده است. در یک جمع‌بندی می‌توان گفت تهیه و تصویب اسناد بین‌المللی و منطقه‌ای و پذیرش آنها در سطح بین‌المللی از یک سو و تلاش دولت‌ها در جهت اجرای تعهدات ناشی از الحاق به اسناد و ورود اصول و مواد پذیرفته شده به قوانین داخلی از سوی دیگر و جرم‌انگاری اعمال همراه با قاچاق انسان توسط یک مرجع قضایی بین‌المللی بیانگر جهانی‌شدن مبارزه با قاچاق انسان است. متأسفانه برخلاف وجود همکاری‌های بین‌المللی و اقدامات دولت‌ها در سطح ملی، قاچاق انسان رشد فزاینده، سود سرشار و متقاضیان بسیار دارد و همچنان موجب نگرانی جامعه بین‌المللی است.

بر اساس اطلاعات به دست آمده در این مطالعه، دلایل قانع‌کننده‌ای مبنی بر افزایش میزان مهاجرت‌های بین‌المللی و همچنین قاچاق انسان وجود دارد. فشار اقتصادی پایدار در کشورهای فقیر و در حال توسعه، فقدان فرصت‌های آموزشی و شغلی، گردشگری، جنگ، نیاز کشورهای صنعتی، تبلیغات پرجاذبه دلالتان قاچاق انسان، وجود فاحشه‌خانه‌ها در بسیاری از کشورها، تورم جمعیت، کشمکش‌های داخلی، ضعف در کنترل مرزها، عدم جرم‌انگاری، تبعیض جنسیتی، سهولت در جعل هویت، فساد نهادهای نظارتی و مرتبط با قاچاق انسان، خشونت‌های خانوادگی و رشد گروه‌های تروریستی دیگر عوامل دخیل در معضل قاچاق انسان، حاکی از آن است که تعداد قابل توجهی از افراد با انگیزه کسب منافع مالی و یافتن زندگی در دام مافیای قاچاقچیان انسان گرفتار می‌شوند.

علاوه بر این ارزیابی رفتار با بزه دیدگان قاچاق انسان و مهاجران غیرقانونی و حمایت‌های حقوق بشری از این افراد در کشورهای مقصد و کمک‌های لازم به این گروه‌ها مسائل بسیار

پیچیده‌ای است که متأسفانه تاکنون مقررات خاصی در خصوص نحوه انجام این اقدامات تدوین و تصویب نگردیده است. آنچه لازم و ضروری می‌باشد این است که بزه دیدگان قاچاق انسان و مهاجران غیرقانونی علیرغم اعمال خلاف قانون خود جهت ورود غیرقانونی به خاک کشور دیگر، افراد انسانی هستند که حقوق اساسی و بنیادین این افراد در اسناد متعدد حقوق بشری مورد حمایت قرار گرفته است.

اساساً قاچاق زنان و کودکان برای بهره‌کشی جنسی یک موضوع اخلاقی است، زیرا به جان و کرامت انسان‌ها می‌پردازد. تخمین زده می‌شود که دو میلیون زن و کودک در بردگی جنسی زندگی می‌کنند و بسیاری از آنها در نتیجه این وضعیت جان خود را از دست می‌دهند. چگونه جامعه جهانی، چگونه می‌تواند هر دولتی، چگونه هر انسانی می‌تواند این عمل را تحمل کند، خارج از درک بشر است. در بسیج جامعه بین‌المللی برای انجام اقدامات مؤثر برای حمایت از قربانیان این جنایت غیرانسانی نباید تأخیر بیشتری وجود داشته باشد.

پیشنهادهای

در حالی که این نشانه مثبتی است که توجه گسترده بین‌المللی اکنون بر قاچاق انسان متمرکز شده است، زمان آن فرارسیده‌است که جامعه بین‌المللی و کشورهای ذینفع مانند ایالات متحده با یکدیگر همکاری کنند تا یک دستور قانونی گسترده جهانی برای اقدام ایجاد کنند. اگرچه بسیاری از جنبه‌های فقر بومی و نابرابری ساختاری که منجر به قاچاق می‌شود را نمی‌توان به آسانی مورد توجه قرار داد، اما زمان آن فرارسیده‌است که دولت‌های ملی و جامعه بین‌المللی برای انجام اقدامات هدفمند و متمرکز با یکدیگر همکاری کنند.

موارد زیر فهرستی از چندین اقدام متمرکز است که ممکن است به جامعه بین‌المللی در دستیابی به درک روشن‌تری از معنا و عملکرد واقعی قاچاق انسان کمک کند.

۱. ایجاد تعاریف شفاف و مورد توافق بین‌المللی از قاچاق. این امر ممکن است توسط مجموعه‌ای از نشسته‌های متخصصان حقوق، جامعه‌شناسی، جرم‌شناسی، روان‌شناسی و روابط بین‌الملل باهدف ایجاد درک متمرکزی از جرم قاچاق به‌عنوان مرتبط با تعدادی از

موضوعات کلیدی از جمله: الزامات حرکت انجام شود. موضوع اجبار؛ ارتباط بین قاچاق و مهاجرت نیروی کار (به‌ویژه قاچاق)؛ و ارتباط بین جنایت و تغییرات گسترده اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی مرتبط با جهانی‌شدن.

۲. توسعه روش‌های تحقیق کمی و کیفی برای جمع‌آوری داده‌های بهبودیافته در مورد قاچاق. این فرآیند باید مدل‌سازی آماری را باکار میدانی دقیق پیوند دهد. روش تحقیق باید شامل مطالعات موردی با تلاش برای سنجش الگوهای گسترده فعالیت مجرمانه باشد. تحقیقات باید در چندین سایت در سراسر جهان انجام شود و باید توسط یک نهاد تحقیقاتی متمرکز هماهنگ شود.

۳. ایجاد مکانیسم‌های حفاظتی منطقه‌ای مانند کنوانسیون‌ها و معاهدات منطقه‌ای که برای جلوگیری از قاچاق، حفاظت از قربانیان و مجازات عاملان طراحی شده‌اند.

۴. کدهای داخلی مدلی را برای کمک به کشورهای سراسر جهان برای تنظیم قوانین داخلی خود در مورد قاچاق انسان ایجاد کنید.

۵. اطمینان حاصل شود که هر سیاستی که ایجاد می‌شود، نیازهای پیچیده قربانیان را در اولویت قرار می‌دهد تا از طریق فرآیندهای قانونی آسیبی دوباره به آنها وارد نشود. این سیاست‌ها باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که به قربانیان اقامت موقت یا دائم و دسترسی به خدمات اجتماعی اولیه ارائه کنند.

منابع و مراجع

- [۱] Ranee khooshie lal panjabi, born free yet everywhere in chains: global slavery in the twenty-first century, ۳۷ *denv. j. int'l l. & pol'y*, ۶ (۲۰۰۸)
- [۲] see unodc, the globalization of crime: a transnational organized crime threat assessment ۳۹ (۲۰۱۰).
- [۳] deb, sibnath (june ۲۰۰۵), "process of child trafficking in west bengal: a qualitative study", *juornal of social changes*, vol. ۳۵, no. ۲, p. ۱۱۹
- [۴] kara abramson, beyond consent, toward safeguarding human rights: implementing the united nations trafficking protocol, ۴۴ *harv. int'l l. j.* ۴۷۳, ۴۸۱ (۲۰۰۳).
- [۵] see generally g. a. res. ۵۰/۱۶۷, u. n. doc. a/res/۵۰/۱۶۷ (dec. ۲۲, ۱۹۹۵); world conference on human rights, june ۱۴-۲۵, ۱۹۹۳, report of the world conference on human rights, u. n. doc a/conf. ۱۵۷/۲۴ (oct. ۱۳, ۱۹۹۳); fourth world conference on women, sept. ۴-۱۵, ۱۹۹۵, report of the fourth world conference on women, u. n. doc. a/conf. ۱۷۷/۲۰ (oct. ۱۷, ۱۹۹۵).
- [۶] united nations protocol to prevent, suppress and punish trafficking in persons, especially women and children, supplementing the united nations convention against transnational organized crime, g. a. res. ۵۵/۲۵, annex ii, ۵۵ u. n. gaor supp. (no. ۴۹) at ۶۰, u. n. doc. a/۴۵/۴۹ (vol. i) (۲۰۰۱) [hereinafter trafficking protocol].
- [۷] as of ۲۰۰۸, the protocol has ۱۱۷ signatories and ۱۲۴ parties. signatories to the ctoc trafficking protocol, <http://www.unodc.org/unodc/en/treaties/ctoc/countrylist-traffickingprotocol.html> (last visited apr. ۲۹, ۲۰۱۰).
- [۸] Abramson, supra note ۳, at ۴۷۳ ("despite consensus that 'trafficking' in persons is an appropriate subject of international law, participants in anti-trafficking efforts have been deeply divided both in

defining and addressing the problem”).

[۹] trafficking protocol, *supra* note ۲, at art. ۳(a).

[۱۰] The us definition follows closely the protocol definition. see victims of trafficking and violence prevention act, § ۱۰۳(۸)-(۹), pub. l. ۱۰۶-۳۸۶, ۱۱۴ stat. ۱۴۶۹ (۲۰۰۰). according to this definition, there were ۴,۱۶۶ successful trafficking prosecutions in ۲۰۰۹. *us dep’t st. office to monitor and combat trafficking in persons, trafficking in persons report* ۷ (۲۰۱۰).

[۱۱] population of the department of economic and social affairs of the united nations secretariat, international migration wall map ۲۰۰۶, http://www.un.org/esa/population/publications/۲۰۰۶migration_chart/migration_۲۰۰۶.pdf (last visited apr. ۲۹, ۲۰۱۰).

[۱۲] philip martin, guest workers: new solution or new problem? ۲۰۰۷ *u. chi. legal forum* ۲۸۹, ۲۹۰ (۲۰۰۷) (“the number of international migrants, ۱۹۱ million in ۲۰۰۲, has doubled in the past two decades.”).

[۱۳] world bank, migration & development brief ۱۱: migration and remittance trends ۲۰۰۹ ۱ (۲۰۰۹) [hereinafter migration and development brief], http://siteresources.worldbank.org/intprospects/resources/۳۳۴۹۳۴۱۱۱۰۳۱۵۰۱۵۱۶۵/migrationanddevelopmentbrief_۱۱.pdf.

[۱۴] world bank, global development finance: striving for stability in development finance ۲ (۲۰۰۳), available at http://siteresources.worldbank.org/gdfint/resources/۳۳۴۹۵۲-۱۲۵۷۱۹۷۸۴۸۳۰۰/gdf_vol_۱_web.pdf.

[۱۵] see migration and development brief, *supra* note ۱۲, at ۴-۶.

[۱۶] see generally, berta e. hernandez, sexual labor and human rights, ۳۷ *colum. hum. rts. l. rev.* ۳۹۱ (۲۰۰۶).

[۱۷] *us dep’t st. office to monitor and combat trafficking in persons, trafficking in persons report* ۲۱ (۲۰۰۸).

[۱۸] see generally janie chuang, redirecting the debate over trafficking in

women: definitions, paradigms, and contexts, ۱۱ harv. hum. rts. j.

۶۵ (۱۹۹۸).

[۱۹] us dep't st. bureau of pub. affairs, "the link between prostitution and sex trafficking," nov. ۲۴, ۲۰۰۴, <http://۲۰۰۱-۲۰۰۹.state.gov/r/pa/ei/rls/۲۸۷۹۰.htm>.

[۲۰] trafficking protocol, supra note ۵, at art. ۳(a).

[۲۱] convention on the suppression of traffic in persons and the exploitation of the prostitution of others art. ۱, dec. ۲, ۱۹۴۹, ۹۶ u.n.t.s. ۲۷۱.

[۲۲] convention on the elimination of all forms of discrimination against women, sept. ۳, ۱۹۸۱, ۱۲۴۹ u. n. t. s. ۱۳.

[۲۳] see miller, report from the roundtable on the meaning of "trafficking in persons": a human rights perspective, ۲۰ women's rts. l. rep. ۱۱, ۱۵ (۱۹۹۸)

[۲۴] trafficking protocol, supra note ۵, at art. ۳(a).

[۲۵] note that the us government defines coercion as follows:

"'coercion' means threats of serious harm to or physical restraint against any person; any scheme, plan or pattern intended to cause a person to believe that failure to perform an act would result in serious harm to or physical restraint against any person; or, the abuse or threatened abuse of the legal process." trafficking victim protection act, ۲۲ u. s. c. § ۷۱۰۲(۲) (۲۰۰۶).

[۲۶] united nations convention on the rights of the child art. ۱, nov. ۲۰, ۱۹۸۹, ۱۵۷۷ u.n.t.s. ۳.

[۲۷] see generally janie chuang, redirecting the debate over trafficking in women: definitions, paradigms, and contexts, ۱۱ harv. hum. rts. j. ۶۵ (۱۹۹۸).

[۲۸] Report of the working group on contemporary forms of human slavery on its twenty-fourth session, delivered to the economic and security council, u. n. doc. e/cn. ۴/sub. ۲/۱۹۹۹/۱۷ (july ۲۰, ۱۹۹۹);

[۲۹] see mary louise fellows, the race to innocence: confronting

hierarchical relations among women, ۱ *j. gender race & just.* ۳۵ (۱۹۹۸).

[۳۰] *see generally the sex sector: the economic and social bases of prostitution in southeast asia* (lin lean lim, ed., ۱۹۹۸).

[۳۱] *united nations convention against transnational organized crime*, nov. ۱۵, ۲۰۰۰, ۲۲۲۵ u.n.t.s. ۲۰۹.

[۳۲] *see, melvyn levitsky, transnational criminal networks and international security*, ۳۰ *syracuse j. int'l l. & com.* ۲۲۷, ۲۳۲ (۲۰۰۳).

[۳۳] *see jennifer enck, the united nations convention against transnational organized crime: is it all it is cracked up to be? problems posed by the russian mafia in the trafficking of humans*, ۳۰ *syracuse j. int'l l. & com.* ۳۶۹, ۳۸۴ (۲۰۰۳).

[۳۴] glenn e. curtis, seth l. elan, rexford a. hudson & nina a. kollars, *transnational activities of chinese crime organizations: a report prepared under an interagency agreement by the federal research division, library of congress*, ۷ *trends in organized crime* ۱۹, ۱۹ (۲۰۰۳).

[۳۵] kimberly l. thachuk, *transnational threats* ۳۹ (۲۰۰۷).

[۳۶] ranee khooshie lal panjabi, *born free yet everywhere in chains: global slavery in the twenty-first century*, ۳۷ *denv. j. int'l l. & pol'y* ۱, ۶ (۲۰۰۸).

[۳۷] *see, e.g., us dep't st. office to monitor and combat trafficking in persons, trafficking in persons report* ۷ (۲۰۰۸)

[۳۸] international labour organization, *executive summary, forced labor: coercion and exploitation in the private economy* ۴ (۲۰۰۹), http://www.ilo.org/wcmsp2/groups/public/--ed_norm/---declaration/documents/publication/wcms_112967.pdf.

[۳۹] *see kevin bales, disposable people: new slavery in the global economy* ۸۹ (۲۰۰۴).

[۴۰] mohamed y. mattar, *comparative models of reporting mechanisms on the status of trafficking in human beings*, ۴۱ *vand. j. transnat'l l.* ۱۳۵۵, ۱۳۶۹ (۲۰۰۸).

[۴۱] the special rapporteur on trafficking in persons, report submitted by the special rapporteur on trafficking in persons, especially women and children, ¶ ۴۰, u. n. doc. a/hrc/۱۰/۱۶ (feb. ۲۰, ۲۰۰۹).

[۴۲] us gov't accountability office, human trafficking: better data, strategy, and reporting needed to enhance u. s. antitrafficking efforts abroad ۴۶ (۲۰۰۶) [hereinafter gao report].

[۴۳] frank laczko & marco a. gramegna, developing better indicators of human trafficking, ۱۰ brown j. world aff. ۱۷۹, ۱۸۴ (۲۰۰۳).

[۴۴] ۱ international criminal law: crimes (m. cherif bassiouni ed., ۲d rev. ed. ۱۹۹۹).

[۴۵] anti-slavery conventions may be divided into four categories: (۱) specific international instruments; (۲) general human rights instruments, both universal and regional that touch upon the issue of slavery and its associated practices; (۳) other international instruments that refer to slavery and slave-related practices; and (۴) international instruments that deal with slavery and its related practices under the law of armed conflict. m. cherif bassiouni, enslavement as an international crime, ۲۳ n. y. u. j. int'l l. & pol. ۴۴۵, ۴۵۴ (۱۹۹۱) [hereinafter enslavement as an international crime].

[۴۶] slavery, servitude, forced labour and similar institutions and practices convention of ۱۹۲۶, sept. ۲۵, ۱۹۲۶, ۶۰ l. n. t. s. ۲۵۳ [hereinafter slavery convention].

[۴۷] supplementary convention on the abolition of slavery, the slave trade and practices similar to slavery, sept. ۷, ۱۹۵۶, ۲۲۶ u. n. t. s. ۳.

[۴۸] kathryn zoglin, united nations action against slavery: a critical evaluation, ۸ hum. rts. q. ۳۰۶, ۳۱۲ (۱۹۸۶).

[۴۹] state signatories were belgium, denmark, france, germany, italy, the netherlands, portugal, russia, spain, sweden, norway, switzerland and the united kingdom. international agreement for the suppression of the white slave traffic, may ۱۸, ۱۹۰۴, ۱ l. n. t. s. ۸۳.

[۵۰] international agreement for the suppression of the white slave

traffic, *supra* note ۶۹.

[۵۱] international convention for the suppression of the traffic in women and children, *supra* note ۷۵.

[۵۲] international convention for suppression of traffic in women of full age, oct. ۱۱, ۱۹۳۳, ۱۵۰ l. n. t. s. ۴۳۱.

[۵۳] the protocol and annex were signed in lake success, new york, on november ۱۲, ۱۹۴۷, and entered into force on that same date..
enslavement as an international crime, *supra* note ۶۵, at ۴۷۲-۷۳.

[۵۴] convention on the suppression of traffic in persons and the exploitation of the prostitution of others, *supra* note ۹۱, at art. ۲۸.

[۵۵] nora v. demleitner, forced prostitution: naming an international offense, ۱۸ *fordham int'l l. j.* ۱۶۳, ۱۷۳ (۱۹۹۴).

[۵۶] convention on the suppression of traffic in persons and the exploitation of the prostitution of others, *supra* note ۹۱, at art. ۱.

[۵۷] susan jeanne toepfer & bryan stuart wells, the worldwide market for sex: a review of international and regional legal prohibitions regarding trafficking in women, ۲ *mich. j. gender & l.* ۸۳, ۱۰۵ (۱۹۹۴).

[۵۸] [۴۴] see generally unodc, the globalization of crime: a transnational organized crime threat assessment ۳۹-۵۲ (۲۰۱۰).

[۵۹] population of the department of economic and social affairs of the united nations secretariat, international migration wall map ۲۰۰۶, http://www.un.org/esa/population/publications/۲۰۰۶migration_chart/migration_۲۰۰۶.pdf (last visited apr. ۲۹, ۲۰۱۰).

[۶۰] moisés naím, illicit ۲۰۳ (۲۰۰۵).

[۶۱] julie planitzer, practical guidelines on memorandum of understanding between key stakeholders and law enforcement agencies on preventing and combating human trafficking and protecting trafficked persons (draft, february ۲۰۰۹),

[۶۲] united nations high commissioner for refugees, trafficking in persons report ۲۰۰۹, india, <http://www.unhcr.org/refworld/publisher>,

usdos,, ind, *a* *b* *c*, .html (last visited apr. ۲۹, ۲۰۱۰)

[۶۳] see generally, un ngo branch, <http://esango.un.org/paperless/> (last visited apr. ۲۹, ۲۰۱۰).

[۶۴] international human rights law institute, investigating international trafficking in women and children for commercial sexual exploitation, phase i: the americas ۲ (۲۰۰۱), available at http://www.law.depaul.edu/centers_institutes/ihrli/downloads/investigating.pdf.

[۶۵] investigating international trafficking in women and children for commercial sexual exploitation, phase i: the americas, *supra* note ۴۲۴, at ۲.